

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.12 106. ÅRGANG 17.11.20 - 12.01.21

**FYLL, POLITIKK OG ANDRE
STUDENTTRADISJONER**

STUDENT?

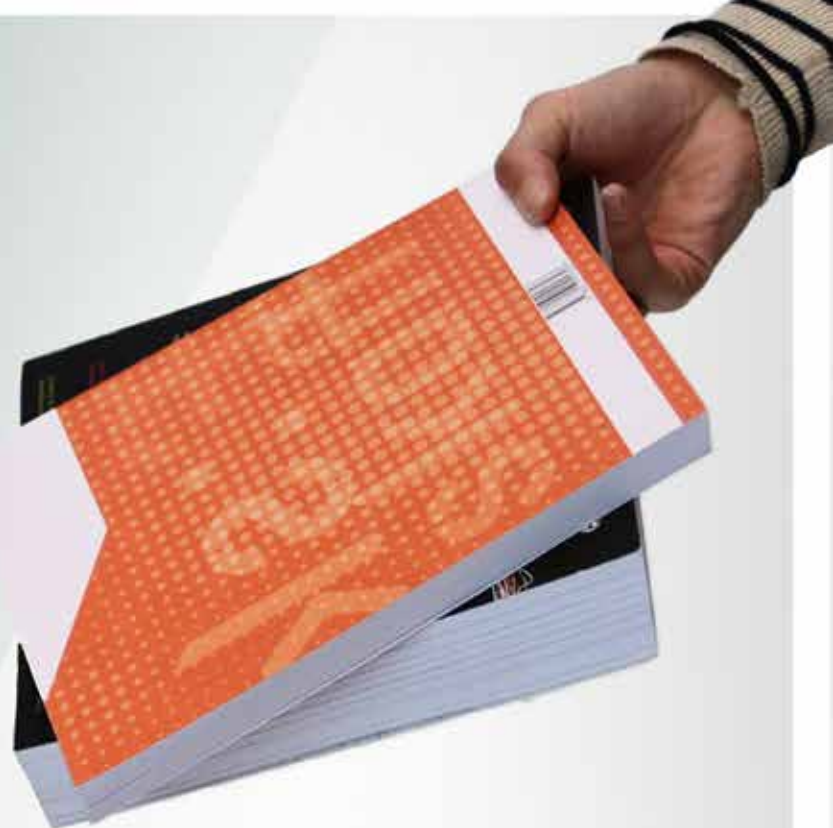
MILJØBEVISST?

SKAFF
PENSUM
BRUKT

iBok.no

Norges største markedsplass for
kjøp og salg av brukt pensum

LEDER

ELISE MARSTEIN

REDAKTØR I UNDER DUSKEN

**Tradisjoner er som et blomsterbed:
Uansett hvor fine blomstene er, visner
de om de ikke får oppmerksomhet.**

I årets siste utgave av *Under Dusken* har vi gitt spalteplass til studenttradisjonene. Det har vært et spesielt tungt år i år, preget av isolasjon, omstrukturering og økt ensomhet. Tradisjonene er mye av det som driver studenthverdagen og gjør studenttilværelsen enklere. Når det tas vekk, reiser noen hjem og andre blir sittende alene på hybelen sin. Det er studenttradisjonene som trekker oss til byen og som er grunnen til at vi blir.

Studenttradisjonene som eksisterer i denne byen skaper en fellesskapsfølelse hos studentene. UKEsangen «Nu klinger» fra 1929 er et godt eksempel på dette. En sang som riktignok bærer preg av en annen tid. Likevel gir den glede til mange, selv i dag. Når studentene flytter fra byen og vokser opp, bærer sangen minnene om tiden da vi sjonglerte nattesøvn, pensumlesing og gode lag.

For studenten kan ett år i studie-sammenheng oppleves som langt og lenge, men på samme tid kan dette ene året være nok til å ta livet av en 100 år gammel tradisjon. I *Under*

Dusken har vi merket akkurat dette. I frivillige organisasjoner kan det være store utskiftninger av folk etter kun ett semester. For at våre tradisjoner skal opprettholdes er vi avhengige av pådrivere som holder dem i live. I kombinasjonen av koronapandemien og utskiftninger, ser vi nå at flere av våre frivillige ikke har kjennskap til noen av våre mest kjære tradisjoner.

Når du nå snart ferdigstiller dine eksamener og etterhvert går inn i ferien i påvente et nytt år, håper jeg du får tenkt litt over det. Hvilke tradisjoner er du glad i? Hvilke tradisjoner kan du videreutvikle, eller rett ut avskaffe?

Studenttradisjoner føles ofte som de er hugget i stein av dem som var før oss, men vi skal hugge mer i veien foran oss. I disse tider er det nok mange tradisjoner som forsvinner og blir glemt uten at framtidens studenter vil vite at de noensinne var der. Det er litt trist, men minner oss også om at tradisjonene ikke har en iboende verdi, men får den verdien fordi de betyr noe for oss.

Kommentar:

Nærheten skal vi se langt etter

Nytt av våren 2020 var at vi skulle holde avstand til hverandre. Først to meter, deretter én. Hva gjør disse tiltakene med oss som mennesker?

AKSEL BERGSAKER
LINDBERG
Journalist i
Under Dusken

ILLUSTRASJON: Astrid Bøhler

Fram til i år har jeg vært fri og frank. Jeg har kunnet isolere meg, droppe fotballtrening og ikke danse tett inntil fremmede en fredag, lørdag, eller en tirsdag for den saks skyld. Jeg levde et liv som kan betegnes som «frihet under ansvar.» Slik er det ikke lenger.

Etter vi kom hjem fra vinterferie i Østerrike og Sveits, stengte Erna og hennes undersåtter ned landet. Digital læring og sosialisering ble den nye normen. Det skulle gå flere måneder før jeg kunne ta en pils utenfor husets fire vegger. Mange tusen ble permittert.

Det alle mistet 12. mars 2020 var vår instinktive væremåte overfor de vi står nærmest, med unntak av kjærester eller de i samme husstand. Status syv til åtte måneder senere er at vi står på stedet hvil, og det med god grunn.

Dette høstsemesteret har vært preget av smitte, hovedsakelig blant yngre – blant dem studenter – i Oslo og Bergen. De siste par ukene har viruset også spredt seg blant trondheimsstudentene.

Som ny student ved NTNU er det mye jeg har gått glipp av. Et vorspiel med 20 nye medstudenter, for eksempel. Eller alle fordelene med å være frivillig på Studentersamfundet i Trondheim, der den viktigste fordelene er nye vennskap – kanskje for livet. Kanskje jeg har gått glipp av mitt livs kjærlighet. Kanskje. Det er bare spekulasjon. Men kanskje.

Alt dette kan jeg takke norske styresmakter for. Det er de som har innført tiltakene. Likevel mener jeg de fleste av dem er og har vært fornuftige. De fleste tiltakene har bidratt til å stoppe smitten i så stor grad at de rettferdiggjør påkjenningene vi har måttet, og fortsatt må, tåle. Pandemien gir seg ikke med det første og vi studenter er nok de siste som blir tilbudt vaksine.

Det er verdt å ta en runde på hva tiltakene gjør med oss som vesener. Tidligere nevnte jeg menneskets intuitive måte å være mot dem vi holder kjærest.

La meg konkretisere: Det er ikke greit å klemme, kysse og holde rundt de personene vi kanskje holder nærmest. Den som har kjæreste eller bor med en han eller hun er glad i, står litt bedre stilt.

Våre folkevalgte har uttrykket at menneskets intuitive måte å uttrykke kjærlighet på bør unngås i størst mulig grad. Er det da rart at noen hevder dette er Norges tøffeste tid siden årene 1940-45?

Jeg sliter med å bli klok på hva dette gjør med oss som vesener, men at det har strupet oss som mennesker i samspill, tror jeg er ubestridelig.

Og er det andre enn meg som reagerer på å se hvor nær vi var hverandre «før i tiden»?

Det eg sit igjen med er kor mykje me har fått til

KAREN MJØR
Leiar ved
Studentersamfundet
i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

Eg har kjent på mykje irritasjon knytt til korleis byens studentar har vorte framstilt denne hausten. Me har blitt tildelt rolla som syndebygg i ei rekke saker. Det kan verka som at alle byens 40 000 studentar sit oppå kvarandre i parken i fadderveka, alle bidrar med festbråk i nabolaget kvar helg og alle synes ein god fest trumfar smittevern. Sjølv statsministeren kasta seg no nyleg på denne bølga.

I motsetning til kommentarfeltet til Adressa, er eg nemleg veldig imponert over kor gode studentane har vore på smittevern. Studentane har hatt låge smittetal heile hausten. Diverre er ikkje me, som resten av befolkninga, immune mot smitte. Når smitten fyrst no har treft oss opplev eg likevel at dei aller fleste har vore ansvarlege, ved å både testa seg og gå i karantene når det har trengtest.

På trass av alt dette blir studentane skore over ein kam og hetsa om i kommentarfelt og i lesarinnlegg. Dette vert ofte gjort av mennesker som tilsynelatande sit med underleg mykje innsideinformasjon om korleis studentane eigentleg oppfører seg bak lukka dører. Eg skulle gjerne sett at

Eg skulle ynskja media, politikarar og sinte gubbar i kommentarfeltet kunne sjå det studentmiljøet eg ser.

Gunnar (54) og Ruth (63) kunne roa seg ned i kommentarfeltet og faktisk hatt grunnlag for påstandane dei kjem med om oss, men det verkar til å vera for mykje å be om.

Det er likevel ikkje Gunnar (54) og Ruth (63) som har lagt grunnlaget for denne generaliseringa. Skulda vil eg heller plassera hos media og ei rekke politikarar som dei siste månadane ukritisk har skore byens studentar over ein kam. På deira vakt har små grupper fått definera 40 000 studentar.

Dette biletet er ikkje representativt. Studentmiljøet i Trondheim er eit lappeteppe av små og store organisasjonar, som alle har gjort sitt ytterste for å ivareta smittevern og gjeldande restriksjonar. Som alle andre i denne tida har også me gjort nokre feil, men det er også gjort mykje riktig.

Sjølv med tidenes dårlegaste utgangspunkt har studentane fått til utruleg mykje denne hausten. Eg er imponert over evna dykkar til omstilling. Eg er rørt over eigenskapen dykkar til å gjera det beste ut av ein vanskeleg situasjon. Eg er stolt

over at dykk ikkje har latt kritikken i media knekka engasjementet dykkar.

Trondheim er Nordens beste studieby, det har korona nok ein gong bekrefta. Det er studentane sitt vanvittige engasjement som gjer at me framleis kan smykka oss med denne tittelen, og det engasjementet kan verken statsministeren eller sinte gubbar i kommentarfeltet ta frå oss.

SAMLET STUDENTHUS I BERGEN

TEKST: Veronica Farshchian | FOTO: Johanne Marlene Hansen/Studvest, Det Akademiske Kvarter, Kristian Blystad Houge

Helt siden Studentersamfundet åpnet sine dører i 1929 har det vært det viktigste møtestedet for studentene i Trondheim. Nå kan studentene i Bergen få et lignende opplegg.

Det Akademiske Kvarter, også kalt Kvarteret, er studentenes kulturhus i Bergen og er kun en tre minutters gange fra Universitetet i Bergen. Kvarteret tilbyr en struktur for studentkulturen som på mange måter tilsvare det til Samfundet i Trondheim. Her organiseres blant annet flere konserter, debatter og quizzer hver uke.

Per i dag er det Kvarteret sin egen organisasjon som står for drift av bygget og servering. Det er fem ulike driftsorganisasjoner, såkalte «DORGer», som har ansvar for å lage arrangement. Disse er Aktive Studenters Forening, Bergen Filmklubb, Bergen Realistforening, Studentersamfunnet i Bergen og Studentteateret Immaturus. Det er alle selvstendige aktører som står bak de ulike arrangementene, og det er ingen felles organisasjonsstyre.

Denne modellen har studentenes kulturhus hatt siden det åpnet i 1995. Nå ønsker Kvarteret å endre dette.

Forslag fra utvalget

På en generalforsamling i høsten 2019 ble det vedtatt å sette ned et utvalg som skulle kartlegge og evaluere driften ved Det Akademiske Kvarter og identifisere utfordringer og vurdere løsninger for disse, forteller daglig leder av Det Akademiske Kvarter, Ane Arnestad.

Den 22. oktober la utvalget fram sin rapport. Her var det stort fokus på samarbeidet Kvarteret har med andre organisasjoner. Et av forslagene i rapporten er å samle Det Akademiske Kvarter med de fem DORGene. En slik fusjon kan føre til at Kvarteret vil ligne mer på modellen til Samfundet i Trondheim.

– Det har ikke blitt vedtatt at det skal skje en sammenslåing, presiserer Arnestad.

Forslaget fra utvalget er ennå i en tidlig fase. Det er fortsatt stor usikkerhet rundt hvordan en slik sammenslåing vil være i praksis.

– Det er ikke bestemt hvordan en potensiell sammenslåing vil foregå ennå, forteller Arnestad.

Dersom det blir en sammenslåing, vil hver enkelt DORG få muligheten til å inngå i fusjonen. Dersom de ikke ønsker å delta, vil dagens ordning bestå.

Byens studenter kan også delta i beslutningsprosessen. På Kvarteret sin generalforsamling har alle studentene i Bergen som har betalt semesteravgift til studentsamskipnaden på Vestlandet stemmerett, i tillegg til alle som er frivillige i organisasjonene, forklarer Arnestad.

I tillegg har driftsorganisasjonene vært involvert mens Kvarterutvalget har skrevet rapporten.

Dårlig samarbeidskultur

I følge Studvest var stagnerende økonomi, rivalisering mellom samarbeidsorganisasjonene og en manglende felles visjon de største motivasjonene bak Kvarterets forslag. Det skal også ha blitt avdekket en tidvis «destruktiv rivalisering» blant driftsorganisasjonene.

Kommunikasjonen blant alle aktørene har også vært utfordrende som følge av et manglende internt organ.

– Det har av og til vært noen utfordringer med kommunikasjonen og at folk ikke nødvendigvis kjenner de som er i de andre styrene så godt, forteller Arnestad.

Leder for Studentersamfunnet i Bergen, Ingvild Hagesæter, har tro på at fusjonsavtalen kan forenkle den administrative driften til DORGene.

– Vi slipper å bruke mye tid på økonomi, egne konflikthåndteringsorganer og andre oppgaver som per nå har veldig mange dupliserte ansvarsområder, selv om nesten alt skjer på det samme kulturhuset, forklarer hun.

Redd for å miste identitet

Forslaget om sammenslåingen har blitt møtt med skepsis fra noen av DORGene.

SAMLET STUDENTHUS?: Det Akademiske Kvarteret i Bergen består i dag av fem ulike DORGer. FOTO: Johanne Marlene Hansen/Studvest.

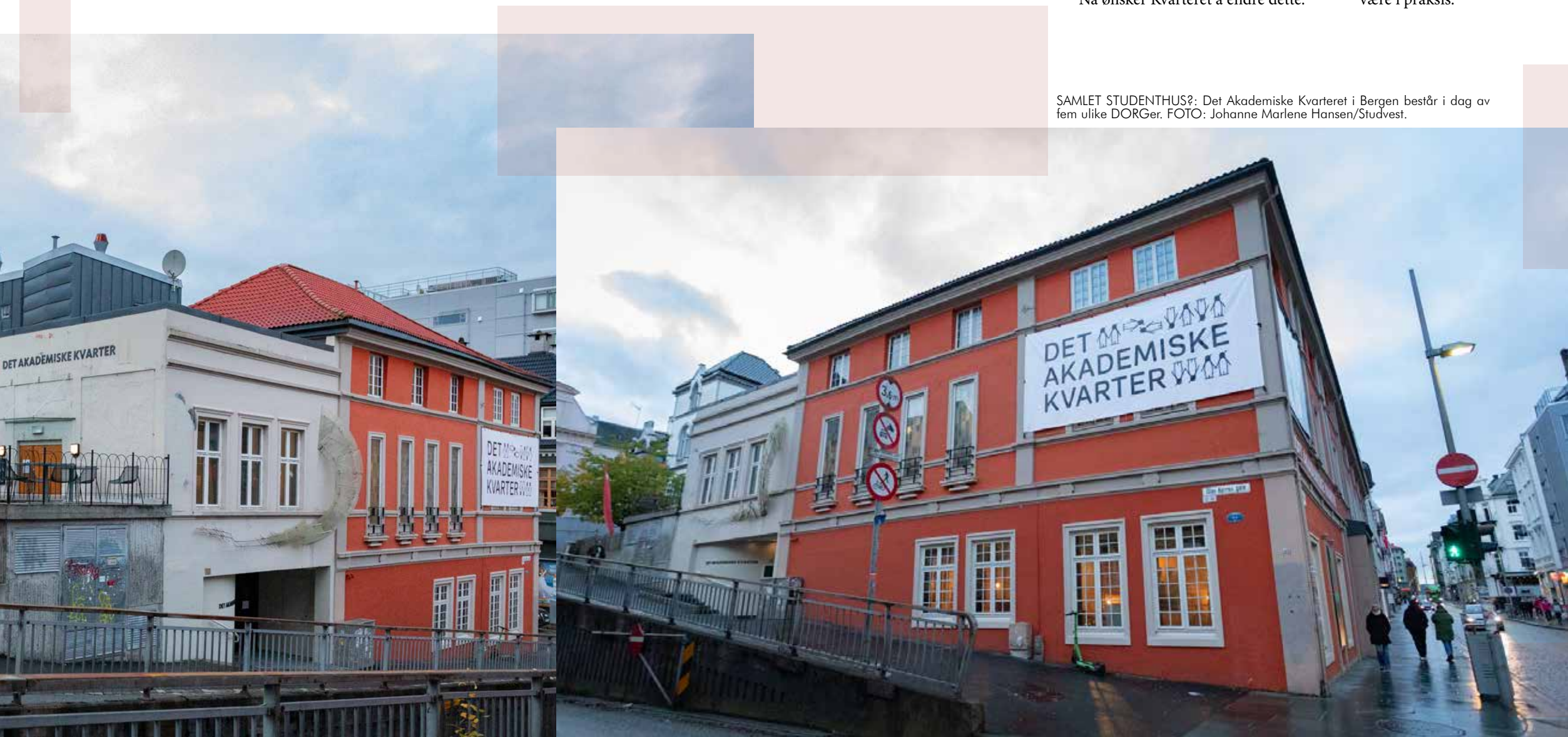

FOTO: Kristian Blystad Hougé
HAR TROEN: Leder av Studentersamfunnet i Bergen, Ingvild Heggertveit Hagesæter, håper at en fusjon kan forenkle administrativ drift.

Noen av de er bekymret for at Kvarterstyret ikke har vurdert eventuelle utfordringer ved en fusjon. Lederen av Theater Immaturus, Arne Campbell, er en av disse.

– Det er kommet mange gode grunner fra utvalget, men en fusjon kan óg skape mange problemer. Derfor mener vi at det er mer arbeid som gjenstår før vi velger, forklarer han.

Noen av DORGene har lange tradisjoner, og er bekymret for at organisasjonsidentiteten kan forvitte ved en eventuell fusjon.

– Vi mener at det er sannsynlig at vi mister litt av vår identitet. Det er foreslått navnebytte, og det i seg selv vil være et tap. Vi vil neppe miste alt, men det er en bekymring, forteller Campbell.

Andre, som lederen av Studentersamfunnet i Bergen Ingvild Hagesæter,

håper på sosiale rammer som gir organisasjonene forutsetninger for at en egenart og historisk identitet kan gro, også hos nye medlemmer i framtiden.

Arnestad kan ikke utelukke at en fusjon vil gå på bekostning av organisasjonskultur og tradisjoner.

– Det er aktuelle problemstillinger.

Inspirasjon fra Samfundet i Trondheim

Arnestad forteller at Kvarteret ikke aktivt forsøker å etterligne strukturen til Samfundet i Trondheim.

– Vi må anerkjenne at vi har en helt annen historikk her i Bergen. Vårt studenthus har kun eksistert i 25 år, og modellen vi har med tilknytning til organisasjonene har et helt annet utgangspunkt.

Arnestad forteller at Kvarteret også må konkurrere med flere andre utesteder i Bergen.

Samtidig er det noen elementer fra Samfundet som Kvarteret ønsker å innlemme ved en eventuell fusjon.

– Vi ser at det som er veldig vellykket i Trondheim er at studentmiljøet er veldig samlet rundt Samfundet som kulturhus, både de som er frivillige og de som er gjester, forteller Arnestad.

Planene framover

Planen om det samlede kulturhuset er ennå i tidlig fase, og planen videre er noe vag.

Den 19. november skal kvarterstyret avholde en digital «Ekstraordinær

Generalforsamling» der de skal behandle rapporten *Utvalg for kartlegging av drift* og tilhørende resolusjonsforslag. Det er for øyeblikket ikke spørsmål om sammenslåingen skal vedtas eller ikke, men om aktørene ønsker å sette i gang en prosess for å finne ut om det er en aktuell løsning.

– Det forslaget som vil bli fremmet handler mer om å binde seg til å utforske mulige måter en fusjonering kan utføres enn å stemme over det nå, forklarer Campbell.

Aktive Studenters Forening, Studentersamfunnet i Bergen og Theater Immaturus forteller at de er åpne for en slik uforpliktende prosess.

– Rapportens verdi er i utfordringene den identifiserer, sier lederen for Aktive Studenters Forening Edvin Tønder.

Tønder forteller at selv om Aktive Studenters Forening i utgangspunktet er negative til en sammenslåing, er de ikke negative til prosessen og de ønsker å delta i en produktiv diskurs, hvor de kan oppdage hvilke problemer de står ovenfor og bli enige om felles løsninger.

Presidenten i Bergens Realistforening, Ola Hesby, forteller at mange av medlemmene i organisasjonen stiller seg negativ til saken per nå.

– Det kan hende at man mister mye av mangfoldet som befinner seg på Kvarteret nå. Det kan også hende at sammenslåingen ikke har noen innvirkning rent praktisk. Det er vanskelig å si, forteller han.

Veien videre for et samlet studenthus i Bergen er enda lang. **UD**

KRISTOFFER STÅLBY
Student ved NTNU

ILLUSTRASJON: Silje Marie Savland Moksnes

I forrige utgave av Under Dusken kan vi lese to kommentarer om kjønnspoeng, en fra lederen til Studenttinget, Åste Hagerup, og en fra Ludvig Thorsen som er representant på Velferdsutvalget i Gjøvik. Det de begge er enige om er at kjønnsutjevning på studier med stor kjønnskjevhet trengs. Gjør det virkelig det?

Når man snakker om narrativ og kjønn hører jeg ofte to ulike utgaver, som da av natur sender motstridende signaler. På den ene siden kan man si at kjønn ikke er essensielt, kjønn på hvem som søker på en jobb eller hvem som utfører en tjeneste er ikke relevant. Dette vil mange si er kjønnsnøytralt. På en annen side kan man si at kjønn er essensielt, kjønnsfordeling brukes til å si noe om hvor likestilt vi er. Problemet her er at mange nok vil si seg enige i begge påstandene, selv om de i kombinasjon gir blandede signaler. Det er ikke så farlig med kjønn på den

som får jobben, men når det er snakk om hvor mange av hvert kjønn som søkte til jobben kan det brått oppstå en noe opphetet diskusjon.

Det er et paradoks at vi i den vestlige verden opplever større kjønnsforskjeller når det kommer til valg av studier og yrke enn fattigere land. Årsaken her spekuleres i å være at om du kommer fra fattigere kår, er du tvunget til å satse på en god utdanning som sikrer best mulig betalt jobb. På en annen side hører vi at barn av ulike kjønn blir lært opp og oppdratt inn i kjønnsroller som former hvordan vi opplever oss selv og vårt potensial. Hvorfor ser vi så negativt på det? Er det ikke en seier i seg selv at enhver jobb her i landet gir verdig økonomisk belønning, som frigjør oss fra presset om å måtte bli noe? Insinueres det at enhver som tar et valg om hva de skal bli, egentlig ikke gjør det av fri vilje? «Å skape et arbeidsmarked som gjenspeiler samfunnet og befolkningens behov» som Åste skriver – er det ikke våre valg som frie individ som best gjenspeiler samfunnets og våre behov?

Videre nevnes det fordelene av å utjevne kjønnsfordeler innenfor gitte

bransjer og yrker. Uten å krangle for mye på om forskningen som er gjort, er utført på en god måte eller ikke. Er det dette utdanning skal handle om? Hva som er best for samfunnet og ikke? Det er ikke lenge siden man så oppildnede debatter om at universitetet for all del ikke måtte være en slave til det private arbeidsmarked. Utdanning skulle ikke handle om å tilfredsstille ytre krefter, men i seg selv være en verdi. Det er dyrt å drifte utdanninger som ikke bidrar til statskassa, for samfunnets beste burde de vel være lagt ned?

Men la oss anta at vi er blanke ark, tusjet på og besudlet av «samfunnets» forventninger. Hvor kommer disse forventningene fra? Morbide gjenlevninger av patriarkatet? Neppe, det er en større andel kvinner i høyere utdanning enn menn. Og om man skal «lære opp» neste generasjon til å være annerledes, erstatter man ikke bare et sett holdninger med et annet? Hvem skal bestemme hvilke holdninger som er rett? Studentpolitikere, akademiske ledere og politikere som får muligheten til å vise fram hvor flinke de er som har løst et problem de selv har definert, og kan deretter klappe hverandre på hodene og gi hverandre gullmedaljer.

FOTO: Privat.
UKLART: President i Bergen Realistforening, Ola Hesby, ser at noen medlemmer stiller seg negative.

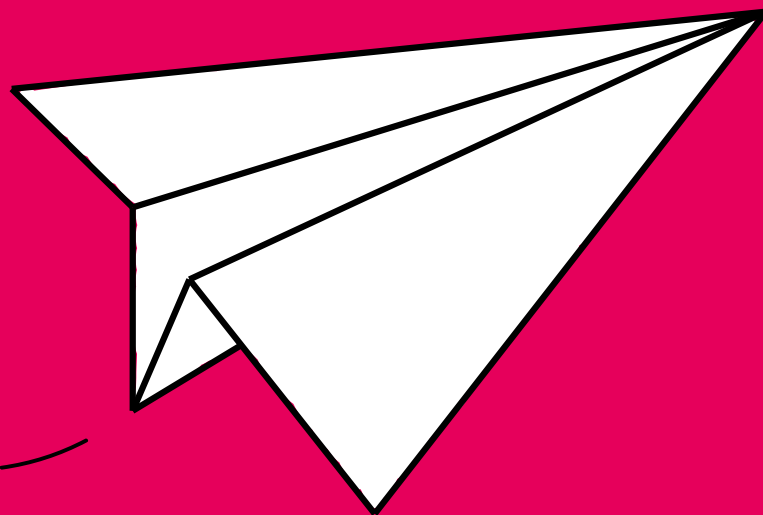

FOTO: Det Akademiske Kvarter
NYANSERT: Daglig leder på Det Akademiske Kvarter, Ane Sandvik Arnestad, ser både problemstillinger og muligheter.

FOTO: Privat.
ÅPEN FOR DIALOG: Leder av Aktive Studenters Forening (ASF), Edvin Tønder, ønsker å delta i en produktiv diskurs.

DEBATT: DINE MENINGER PÅ TRYKK

VIL DU SKRIVE TIL UNDER DUSKEN?

**SEND MAIL TIL
DEBATTREDAKTOR@STUDENTMEDIENE.NO**

INNLEGGET MÅ IKKE OVERSTIGE 2500 TEGN, MELLOMROM INKLUDERT.

HJELP OSS MED Å HJELPE DERE!

KENNETH STANGE

Leder av Velferdstinget i Gjøvik,
Ålesund og Trondheim

ILLUSTRASJON: Ólöf Eyjólfssdóttir

Eksamensperioden er i gang og det blir stadig mørkere ute. I mediene kan man lese om en økende smittetrend, en statsminister som skjærer alle over en kam og studenter som i år heller skulle ønske de valgte å ta et friår enn å begynne å studere. Hvor enn man leter males det et bilde av at mange studenter har det ganske kjipt. Ordet velferd er byttet ut med ensomhet, stress og bekymringer.

Ingenting av dette er ny informasjon. Dette er utfordringer som man lenge har stått overfor, uten å ha alle de riktige løsningene. Studenter blir redusert til statistikk, og man jobber for å holde prosenten av de som sliter nede. Hvordan forhindrer man ensomhet? Hvilke tiltak fungerer? Hva gir mest for pengene og hvordan henger all denne problematikken sammen?

Disse spørsmålene er vanskelige å svare på, og ingen tiltak vil treffe alle.

I Velferdstinget jobber vi med mange forskjellige aspekter av studentlivet. Vi jobber med å sikre gode bovilkår for de som bor hos Sit. At kantinene skal ha et godt og variert tilbud. Mulighetene for trening skal være gode og billigere enn hos konkurrentene. Vi arbeider også med at kurs og samtaletilbudene til Sit Råd og psykososiale helsetilbud skal være tilstrekkelige og av god kvalitet. Ikke minst jobber vi med frivilligheten. Der deler vi ut store summer av semesteravgiften til forskjellige studentforeninger, slik at de kan tilrettelegge for gode sosiale arenaer. På vårt forrige møte bestemte vi oss også for å gi ca. 4 millioner til en ny koronapott som rulles ut om en uke eller to.

Vi jobber med disse tiltakene fordi vi vet det treffer mange studenter. Men hva med de studentene som vi ikke treffer? Hvordan skal vi hjelpe dem? Personlig tror jeg at et godt samarbeid, der utdanningsinstitusjonene tar mer ansvar for å forbedre studentenes situasjon kan hjelpe. Jeg var også så heldig å få snakke noen minutter med forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim i et møte her om dagen, og de

har nå satt ned en ekspertgruppe for å foreslå tiltak for å hjelpe studentene på nasjonalt plan.

Jeg vil komme med to oppfordringer. Den første går til utdanningsinstitusjonene: Det har vært utrolig dårlig informasjonsflyt knyttet til eksamen og undervisning de siste månedene. Dette har bidratt til mye stress og usikkerhet. Her må dere være tydeligere og komme med informasjonen i god tid! Bruk den makten dere har til å tilrettelegge for god, faglig sosial interaksjon.

Den andre oppfordringen er til dere studenter: Jeg er oppriktig redd for hvordan situasjonen kommer til å bli når vi nå går mot juletider. Hjelpe oss med å hjelpe dere! Fortell oss hva dere trenger slik at vi kan få til treffsikre tiltak. Jeg ønsker ingen en jul alene i karantene.

Jeg og resten av Velferdstinget er her for dere. Så hvis dere har en idé, ikke nøl, ta kontakt!

Les mer debatt på underdusken.no

FEST, DRIKKE OG LETTKLEDDE MENNESKER

TEKST: Henrik Hammarstrøm | FOTO: Nora Rønningen

Omega-kjelleren har fortsatt tradisjoner og historier som overlever i et koronarammet studentmiljø.

Studentkjellere er studentdrevne barer med egne tradisjoner og historier som følge av mange år med bruk. Her er det mulig å både skape minner og møte andre studenter.

– En av våre tradisjoner er at vi pleier å ha quiz siste helg hver måned. Vi har nemlig noen dedikerte quizprodusenter som kan lage quizer som omfatter alt man kan tenke seg, forteller nåværende kjellersjef for Omega, Eirik Runde Barlaug.

Barlaug forteller også at de deler ut premier til quizkonkurrentene med høyest poengsum i tillegg til de som har vunnet mest mot slutten av et semester.

Videre er det flere tradisjonelle fester på Omega-kjelleren. Opptaksfesten for de nye er en kjent gjenganger. En annen gjenganger er festen Multi-level, som er en spillifisert fest der hvert level utover kvelden fører til stadig mer ustødige ben.

Ikke det samme

Omega-kjelleren har ikke vært den samme siden koronapandemien startet, men de klarer fortsatt å drifte uten ekstra økonomisk støtte fra Velferdstinget.

– Selv om vi må følge regjeringens retningslinjer nøye, går driften overraskende bra og det virker som om folk koser seg selv om ting er litt annerledes. Det er ikke lenger mulig å bestille i baren, og det er maks 28

personer som kan være på kjelleren til enhver tid, fortsetter Barlaug.

En som kan fortelle om hvordan kjelleren var før både koronapandemien og skjenkebevilgningen er tidligere kjellersjef Øystein Molvik.

Molvik forteller at det var ukentlige temafester, og at kjelleren ofte var full av mennesker. Han beskriver også en gammel drink kalt «spritbøtta».

– Du fikk en liten barnebøtte, slik man leker med i sandkassen og fikk velge blandevann og sprit. På en halloweenfest vi hadde, så husker jeg at det kom to stykker inn og kjøpte en spritbøtte på deling, og de klarte faktisk å drikke hele bøtta på under ti minutter før de dro på vors, forteller Molvik.

Røykutviklingen på Moholt

Før var det heller ikke brannsikkert i alle studentkjellerne, og senere kom det til å bli røykutvikling i en av kjellerne på Moholt.

– Før røykutviklingen på Moholt hadde styret en intern kveld på Omega, og det var god stemning. I kjelleren hadde vi en ovn med plater på toppen. Vi pleide å bruke denne til å steke pizza, og denne kvelden var dette heller ikke noe problem, forteller Molvik.

Dagen etter stod Molvik barvakt, og det var godt med snø ute. Som vanlig åpnet de klokken seks, og han oppdaget raskt at stekeovnen var borte. Barvaktene bestemte seg etterhvert for å gå ut å mingle litt med de andre kjellerne på Moholt, ettersom det ikke var folk på Omega.

– Da vi var på vei tilbake til Omegakjelleren oppdaget vi en ølkasse i snøen. Vi gikk bort for å dra kassen ut av snøen, men vi merket raskt at ølkassen var altfor tung. Da vi dro ekstra hardt i ølkassen, klarte vi å få ovnen på kjøpet. Ølkassen var altså smeltet fast til en av platene. Jeg aner ikke hvordan dette har skjedd, forteller Molvik.

STUMME VEGGER: Mange artige historier har blitt skapt mellom Omega-kjellerveggene.

PANDEMI: – Stemningen er ikke den samme med koronapandemi, forteller kjellersjef Eirik Runde Barlaug.

Det er viktig å merke at røykutviklingen ikke er hva som ledet til stengingen av kjellerne. Etter at det rådgivende firmaet Rambøll hadde vært på befarings og oppdaget avvik i brannsikkerhet på flere av kjellerne, var det bare et tidsspørsmål før kjellerne måtte stenge.

Bobby Brown og hjemlengsel

En gammel tradisjon på Omega-kjelleren, som fortsatt holdes ved like, er at når sangen «Bobby Brown goes down» spilles, så skal det bli lettkledd stemning. Molvik har personlige erfaringer med dette.

– Jeg husker at da «Bobby Brown goes down» begynte å spille, skulle alle i kjellerstyret samle seg bak baren, og kle av seg noe. Ofte ville alle i Omega-kjelleren samle seg rundt baren for å se på oss ta av klær, og av og til så var det enkelte som kledde seg helt nakne. Klærne går altså lettere av når man er full bak baren. Det er viktig å understreke at det var frivillig å ta av klærne, forteller Molvik.

Molvik forteller også om en kveld da han og kjellerstyret skulle på hyttetur. Det var derimot en som ikke ville være med, og hadde bestilt fly hjem samme dagen kjellerstyret skulle på avgårde.

– Vi prøvde derfor å få ham med oss, og tok han med på nachspiel. Under nachetspielet klarte han å bestille en togbillett hjem, og da festlighetene ble avsluttet om morgenen klokken åtte, hadde han også klart å miste flyet. Han endte ikke opp med oss på hyttetur, men tok heller og bestilte enda en flybillett hjem, avslutter Molvik. **UD**

SJAKKRUTER: JULEBAKST DU KAN SJARMERE SVIGERS MED HELE ÅRET

TEKST: Bendik Brodshaug | FOTO: Jonas Aagaard

Ikke bli satt matt av svigers. Bak dem overraskende enkle småkaker på få trekk.

Selv med hjemmeværende eksamensstress er det viktig å ta seg pauser. Lite passer like godt som å ta seg en kopp kaffe eller te og småknaske på knakende god småbakst. Mange knytter sjakkruter til julebakst, men det skader ikke å tjuvstarte med småkaker og kaffe når man uansett sitter inne og leser.

DU TRENGER (OM LAG 80 RUTER):

- 325 gram smør
- 125 gram melis
- Ca. 500 gram mel
- 3 ss kakaopulver
- Evt. litt eggehvite

SLIK GJØR DU DET:

- Ha romtemperert smør i melisen, og rør eller sett blandinga i kjøkkenmaskin til den blir kremaktig.
- Dryss over litt og litt mel i smørblandinga. Vær oppmerksom på mengden med mel. Om du tilfører for mye mel kan røra bli tørr.
- Bland røra til en deig du kan jobbe med. Kna inn mer mel hvis den er for klissete.
- Del deigen i to emner, og kna inn kakaoen i det ene emnet.
- Rull emnene ut til pølser av hver farge, og legg dem annenhver smak i en ring.
- Er det vanskelig å feste pølsene i et mønster, kan man smøre på litt eggehvite for å feste dem bedre.
- Skjær deigpølsa i skiver på litt over en halv centimeter og legg dem på et brett med bakepapir.
- Stek skivene i et kvarter på 220 grader.
- Legg dem rett på rist til avkjøling.
- Sjakkrutene blir fort brent, så pass på at de ikke stekes for lenge. Når skivene har fått en gyllenbrun kant på seg er det være på tide å ta dem ut.

Kan et kaldt bad forlenge livet?

Kalde bad sies å være bra for helsa, men det har ikke bare positive effekter på kroppen.

TEKST: Oda Standal
FOTO: Torstein Olav Eriksen

GODE FRYSNINGER: Munz-Kløve mener at dagen blir bedre etter et kaldt bad.

Sara Munz-Kløve og Henriette Skaret Kjos-Hanssen synger i studentkoret Pikestrøm. Siden januar har de badet sammen hver søndag, tross regn og sludd enkelte dager. Målet er å fortsette ut året.

– Det begynte med et bilde vi skulle ta til en kalender, så tenkte vi dette var jo digg, skal vi gjøre det igjen neste uke?, forteller Kjos-Hanssen.

Det er 8. november, og vi er på vei bort til Ila for å få med oss det ukentlige badet. Denne uken har de med seg Amalie Farestvedt, Erica Frostegård, Sivert Røyset Spalder og Sebastian Hummelen fra korene Tinitus og Høyspent.

– Først var vi bare noen få som badet, men i mars begynte flere å bli med. Da var det jo ikke så mye å gjøre, sier Munz-Kløve.

Da det var lockdown pleide de å gå helt ut til Korsvika for å bade. Nå som de gjør det hver søndag er det lettere å bade på Ila de fleste gangene.

Dagen blir mye bedre

Selv er de usikre på om det følger noen helseeffekter med det å bade på vinteren, men at det er morsomt er de helt sikre på.

– Når jeg er sliten, trøtt og fyllesyk og så kommer opp av det kalde vannet så blir dagen mye bedre. Det kan hvertfall ikke være negativt, forteller Munz-Kløve på veien bort til Ila.

Det er rundt 5 grader i luften, og mens jeg tar notater blir hendene mine røde og kalde. Jeg får låne et par selbuvotter.

Har det vært skikkelig ukomfortabelt å bade noen gang da?

Munz-Kløve forteller om en søndag i februar. Gradestokken viste minus 2 grader, og det blåste og sluddet

mens de gikk ut i fjorden. Da de kom opp på land igjen begynte det å hagle. Hendene var stivfrosne og de måtte ha hjelpe av hverandre for å få på seg klær igjen.

– Det var en brutal bading. Jeg tror vi mistet noen folk etter det, erkjenner hun.

Kaldt sjokk som påvirker psyken

Førsteamanuensis ved institutt for psykisk helse, Ismail Cüneyt Güzey, har sett nærmere på forskningen som finnes på kalde bad og mental helse.

– Det finnes hypoteser som tilsier at et kaldt sjokk kan øke endorfinnivået i kroppen. Hjernen din blir overveldet av alle signalene som oppstår, slik at endorfiner og kortisol blir frigjort, fortsetter Güzey.

Disse stoffene skal hjelpe oss å takle stressende situasjoner, og mange opplever at det gjør dem opprømte og glade. Det vil være den samme følelsen som man kan få etter en treningsøkt.

– Selv om det er foreslått mekanismer som kan påvirke vår mentale helse, har vi ikke funnet bevis for dette ennå, sier Güzey.

Mindre sykefravær

Güzey forklarer at det er gjort for få studier på effektene kalde bad og kalde dusjer kan ha på helsen. En studie gjort i Nederland med 3000 deltakere skal imidlertid ha funnet en 29% reduksjon i sykefravær blant de som tok kalde dusjer jevnlig. Studien varte i førti dager og så på livskvalitet, produktivitetsnivå, og angst.

– 29% er et høyt tall. Den vanligste årsaken til sykefravær er forkjølelse. De kontrollerte ikke for

FOTO: Privat

FOTO: NIH pressebilde

USIKKER KULDE: Güzey forteller at mange rapporterer om positive effekter av kalde dusjer og bad, men ingen vitenskapelige studier støtter opp om disse ennå.

TRENINGSEFFEKT: Kalde bad kan gi raskere restitusjon, men lavere muskelvekst, forklarer Raastad.

dette, men det er ganske sannsynlig at de som tok kalde dusjer ikke ble like ofte forkjølet som kontrollgruppen, forteller han.

Det ble ikke funnet noen signifikante resultater på påvirkning av livskvalitet, produktivitet eller angst i studien, men det ble heller ikke funnet noen bivirkninger. Güzey mener at det er behov for studier med bedre kontrollmekanismer og kontrollgrupper.

– Det er vanskelig å ha en kontrollgruppe for placebo i dette tilfellet, fordi du definitivt vet det dersom du har tatt en kald dusj, mener Güzey.

Tro på kognitiv effekt

Samtidig forteller Güzey at han selv tror kalde dusjer og kalde bad har en kognitiv effekt. Årsaken mener han er at en kald dusj kan bli brukt som en øvelse i å trene opp hjernen til å gjøre ting utenfor komfortsonen.

– Det er ganske ubehagelig å ta en kald dusj. Du må bevisst gå under det kalde vannet, og etter en stund vil hjernen bli vant til å gjøre noe som er ubehagelig kun ved hjelp av viljestyrke. Etterhvert kan det kanskje bli enklere å gjøre ukomfortable, men nødvendige oppgaver, sier Güzey.

Han påpeker at dette ikke er vitenskapelig bevist, men at mange rapporterer en slik effekt.

Enn så lenge er det ikke studier som kan bevise at kalde bad har noen effekt på mental helse, men Güzey håper det vil komme flere studier i fremtiden.

Brukt som restitusjon

I toppidretten er kaldtvannsbad blitt mye brukt som restitusjon for idrettsutøvere etter trening. Professor ved Norges Idrettshøgskole, Truls Raastad, forklarer nærmere hvilke effekter nedkjølingen har på musklene etter trening.

Raastad forklarer at trening påfører et stress på musklene, som vevet deretter tilpasser seg ved å bli sterkere. Signalene som oppstår under treningen fortsetter i dagene etter trening og bygger opp musklene på nytt.

I denne perioden rett etter trening vil man oppleve å være litt svakere enn ellers mens musklene bygger seg opp igjen. Et kaldt bad på ti grader i ti minutter skal gjøre denne svekkede perioden kortere.

– Mens du bader reduserer du temperaturen i muskulaturen med rundt fire-fem grader, og det reduserer stresset du har påført musklene. Dette har en positiv effekt fordi det gjør at restitusjonen går litt raskere, forteller Raastad.

Ikke bare positive effekter

En studie Raastad har gjort på effektene av kalde bad viser også negative effekter på muskulaturen. I studien sammenliknet de muskelveksten hos personer som tok kalde bad i ti minutter rett etter trening, og personer som syklet rolig i ti minutter etter trening.

– I studien så vi at muskelveksten hos de som tok et kaldt bad ble halvert, styrkefremgangen ble også halvert, forteller Raastad.

Dette skyldes at man ikke bare skrur av stresset i muskulaturen når man tar et kaldt bad, men også signalene som skal gi en trenings-effekt til musklene, forklarer Raastad. På tross av denne negative effekten er metoden utbredt i toppidretten.

– I fotball er det veldig vanlig i de periodene hvor man har et veldig tett kampprogram. Også i friidrett på toppnivå er det veldig mye brukt, fortsetter han.

I Australia, der studien til Raastad ble gjennomført, var bad i kaldt vann mye brukt blant rugbyspillere,

også etter vanlige treningsøkter hvor effekten kan være negativ.

– Jeg tror man har blitt litt mer presis i måten å bruke det på nå. Det er færre som bruker det i en vanlig treningsperiode og flere som heller bruker det når de har veldig tett med konkurranser, og når det er kort tid til å restituere, forteller Raastad.

Bad, dram og sang

Ved steintrappen på Ila har gjengen begynt å skifte til badetøy. Samtidig har det samlet seg nesten 15 tilskuere rundt trappen. «Dåkker e stein tullat» roper en dame som går forbi. «Men det e jo bra for helsa da, æ veit jo det» fortsetter hun.

En etter en går de ned trappa og legger på svøm. Omtrent 10 meter ut stopper de opp og samler seg i en liten ring. De puster tungt mens de ser på hverandre og ler før de begynner å svømme tilbake.

Selv om det kan ha blitt litt i lengste laget for enkelte å stå i badetøy og bli tatt bilder av når de har kommet opp igjen, er adrenalinnivået høyt og latteren henger fortsatt lett.

Kjos-Hanssen trekker frem en flaske med brennevin fra sekken.

– Jeg har noen ekstra kopper hvis dere også vil ha, sier hun til oss.

– Vi pleier og ta en dram på slutten, og så synger vi en sang. **UD**

INGEN KALDE SKULDRE: Kulde stopper ikke (f.v.) Sebastian Hummeln, Henriette Skaret Kjos-Hanssen, Sare Munz-Kløve, Erica Frostegård, Sivert Røyset eller Amalie Farestvedt fra å bade hele året.

La det swinge på tross av smittekontroll

I det som har vært et annerledes år for dans med nærkontakt, ser NTNUI Swing og Folkedans tilbake på nesten 30 år med tradisjoner.

TEKST: Roar Høyby Brakstad | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Hver høst samler alle nye NTNU-studenter seg spent på en gressplen på Gløshaugen og får et innblikk i hva som venter dem de neste studieårene. Rektorer og dekaner med lange kapper, tekniske problemer, og studentkor av høy musikalsk kvalitet er noen av innslagene man opplever i den første timen sin som offisiell NTNU-student. Fadderukene som følger introduserer deg til studier, venner og Trondheim by. Men det er på studentfestene man først får oppleve sangene, skikkene og tradisjonene som gjør studenter til studenter. Man mumler teksten til «Nu klinger» uten peiling på rytme eller melodi, før bord og stoler ryddes til side for dans. For den gjennomsnittlige førsteårsstudenten har dans vært noe man kun har gjort på overfylte utesteder, og stusselige gymtimer, men når man skuer over dansegulvet er det ikke de samme kleine dansebevegelsene man ser

på Bodegaen. Det er 4-trinnstakt, pardans med leder og følger, markerte overganger og flyt som binder det hele sammen. Det er swing som blir danset.

I sal 3 på Gløshaugen Idrettsbygg møter vi Eivind Jølsgard og Torleif Hensvold som er henholdsvis leder og PR-ansvarlig i NTNUI-Swing og Folkedans-styret. Salen skulle på dette tidspunktet hatt kurs, men for noen dager siden (tidlig november) bestemte styret seg for å stoppe aktiviteten i gruppen på grunn av nye koronarestriksjoner.

Dette semesteret har de måttet tenke nytt når det kommer til vanlig kursing og arrangementer.

– Vanligvis er det 50-80 personer på kursene våre for videregående, men dette semesteret har vi måttet forholde oss til maks 20 personer. Nå har ulike andre kurs som nybegynnerkurs eller kurs for eksterne blitt stoppet av smittevern hensyn, sier Jølsgard.

– Jeg mener at det var et år vi hadde nesten 350 personer på nybegynnerkurs, forteller Hensvold, og viser ivrig fram et bilde med en fullstappet sal av mennesker.

– Det må ha vært 250, kontrer Jølsgard.

– I hvert fall ifølge brannforskriftene. Gruppen har et særlig fokus på det sosiale, og på samhold, så dette har naturlig nok vært et utfordrende år. Jølstad forklarer at Swing og Folkedans skal være morsomt og fri fra konkurranse.

– Det er kanskje det som skiller oss mest fra for eksempel NTNUI Dans. Vi har ikke noe spesielt fokus på konkurranser og oppvisning, her ligger mer av hovedvekten på den sosiale biten, forteller Jølsgard.

Vennskapelige tradisjoner

Veien til 250 deltakere på nybegynnerkurs for NTNUI-gruppen

startet allerede i 1991, da NTNUI Swing og Folkedans brøt ut av NTNUI Dans. Når Under Dusken tar kontakt med tidligere Swing-leder Mariann Gjervik Heldahl, som var leder i 2007, viser det seg at 250 deltakere ikke alltid har vært normen for kursene. Heldahl beskriver sitt beste minne fra sin tid i Swing-gruppen hvor hun kom tilbake fra ferie, klar for å starte med nybegynnerkursene for semesteret. Sesongen før hadde gruppen satt seg et mål om å nå 50 deltakere på treningene.

– Denne dagen var det omtrent 150 stykker der da vi møtte opp på trening, og kjempegod stemning. Fra da av måtte vi holde grunnkurset vårt i to saler for å ha nok plass på treningene, forteller Heldahl.

For henne står swingkveldene på Studenterhytta igjen som en favoritttradisjon.

– Det kan ikke bli bedre enn dansing på Studenterhytta til de sene timer, skriver Heldahl.

Det sosiale fokuset har stått sentralt hele veien. Monica Ekli var aktiv i gruppen den gangen det kaltes NTHI/AVHI, fra 1994 til 1997, og har også vært leder for gruppen. Også hun ser tilbake på mange gode minner med dansegruppa.

– En av de morsomste aktivitetene var «galoppmesterskap», der vi konkurrerte to og to par i galopp. Altså raskest mulig, men i takt, én runde rundt dansegulvet på Idrettsbygget, med både innledende runder og finale. Kun for ære og berømmelse. Jeg og mannen min vant visst ett år hver, sier Ekli.

Ellers forteller hun om en veldig sammensveiset gjeng.

– Vi hadde mange felles arrangement med Snaustrinda, vi hadde dansefest på felleshyblene på Moholt, og fast feiring med tog, dans og reker på Studenterhytta hver 17. mai. Ellers hadde vi noen uforglemmelige koieturer. Blant annet en der vi ikke fant

koaia, og måtte sove i et rom i nærmeste sauefjøs, forteller Ekli.

De nåværende styremedlemmene trekker også fram 17. mai som en av de fineste tradisjonene.

– Vi pleier å ha et rullende musikkanklegg i borgertoget som vi danser etter. Å holde takten blir ofte litt vanskelig ettersom borgertoget kan bevege seg i ganske varierende tempo, men vi greier som oftest å danse oss hele veien gjennom, forteller Hensvold.

Lyset i enden av tunnelen

I en tid hvor noen frykter at tradisjoner skal forsvinne fra studentkulturen, ser ikke noen av de nåværende swingdanserne noen grunn til å være pessimistisk.

– Alle som er i gruppen nå har så høyt engasjement at vi skal komme oss gjennom dette, sier Hensvold.

Jølsgard og Hensvold deler imidlertid begge en bekymring om tapet av mangfold innad i gruppen.

FOTO: Roland Richter

FOTO: Roland Richter

FULL SCHWING: Her er det ingen som hopper av i swingen.

TO STEG FREM: Og et lite skritt tilbake.

OPTIMISTISK DUO: De har troen på at dansen tar seg raskt opp igjen.

De forklarer at ulike instruktører vil vektlegge ulike elementer av swing. Noen instruktører er gode på overganger og å skape flyt i dansen, andre er veldig fokusert på teknikk og utførelse. Med færre aktive medlemmer står gruppen dermed i fare for å ikke greie å få med seg hele spekteret av elementer som swing innebærer.

Likevel ser både Jølsgard og Hensvold på NTNUI-Swings fremtid med optimisme.

– Vi som er i styret og instruktørene kommer nok til å ha høyere innsats når det blir bedre mulighet for pardans, slik at vi sikrer oss at rekrutteringen til instruktører er god

nok og at vi kan fortsette det gode arbeidet, sier en smilende Hensvold.

En tid etter Covid-19

De tidligere lederne deler også optimismen, og tror at gruppen vil være i full sving igjen etter restriksjonene hever seg.

– Det er klart at akkurat i disse dager er det vanskelig å få danset ordentlig. Men, det kommer en tid etter covid-19 også, og jeg er sikker på at dansen raskt tar seg opp igjen. Det er nok mange der ute som savner kombinasjonen av dansing, musikk, fysisk kontakt, godt selskap og trening, resonnerer Heldahl.

Ekli deler denne oppfatningen.

– Selvfølgelig har dansen en framtid! Det blir viktig å ta opp igjen slike aktiviteter når tingene roer seg igjen.

NTNUI-Swing har kanskje satt strek for semesteret, men lite tyder på at gruppen skal slutte å svinge seg i gangene i idrettsbygg, koier og på Samfundet. For selv om immatrikuleringsball, galla og bygdefest ikke går som normalt, ser det ikke ut som det skal stoppe den danseglade, sosiale gruppen fra å terpe på 4-takts-trinnene, og ta imot nye swingnysgjerrige studenter med åpne armer neste semester. **UD**

Rødt kort

I årets Toppserie har vi opplevd en av de vildeste sesongene i ligaens historie. I sin første sesong etter sammenslåingen med Trondheim Ørn, kniver Rosenborg om ligatittellen med Vålerenga og Avaldsnes, hvor kun ett fattig poeng skiller lagene med én kamp igjen å spille.

Ligaen har gjennom hele sesongen levert et høyt underholdningsnivå, og alle fotballinteresserte i Norge bør ha tatt en tur innom NRK for å observere den intense gullkampen som har foregått i Norges øverste liga. Derfor er det skammelig at norske medier ikke har vært på ballen og gitt ligaen den dekningen som den fortjener.

Blar man gjennom de ulike mediehusenes nettsider ser vi ingenting annet enn artikler om Premier League og sladder om ulike internasjonale idrettsstjerner.

Selv om NRK som står som rettighetshaver til Toppserien, har mediehuset bare publisert noen få slagfattede artikler om gullkampen. Dette er for dårlig, og fortjener et saftig rødt kort.

Gullball

Semesterets siste Gullball går til en fyr som for tida presterer både av og på fotballbanen – Manchester Uniteds Marcus Rashford. Ikke bare fiksa spissen hatrick i Champions League i år, han la også press på den britiske regjeringa og statsminister Boris Johnson.

Rashford tok et sterkt oppgjør mot barnefattigdom i Storbritannia, og sørga i juni for en ordning der 1,3 millioner britiske barn fikk gratis mat i skoletida. Dette stikk i strid med regjeringas egentlige plan om å kutte alle måltider fra skolen. Å få snudd regjeringa én gang var derimot ikke nok. Siden september i år har han igjen inntatt sin kjente spissposisjon – ikke på fotballbanen, men i en nasjonal kampanje for å bli kvitt all barnefattigdom i Storbritannia. Kampanjen har skapt en enorm sosialdebatt og har generert hjelp og støtte både fra de største i den britiske matindustrien og de rivaliserende Premier League-klubbene. Som han selv sier: «Dette er ikke politikk, dette er menneskelighet.»

Så klart kan man si at hedersmedaljen han fikk utdelt fra Dronning Elizabeth II er mer enn nok, men utgavens Gullball tildeles likevel herved Marcus Rashford.

Når **kvalitet** og **synlighet** teller!

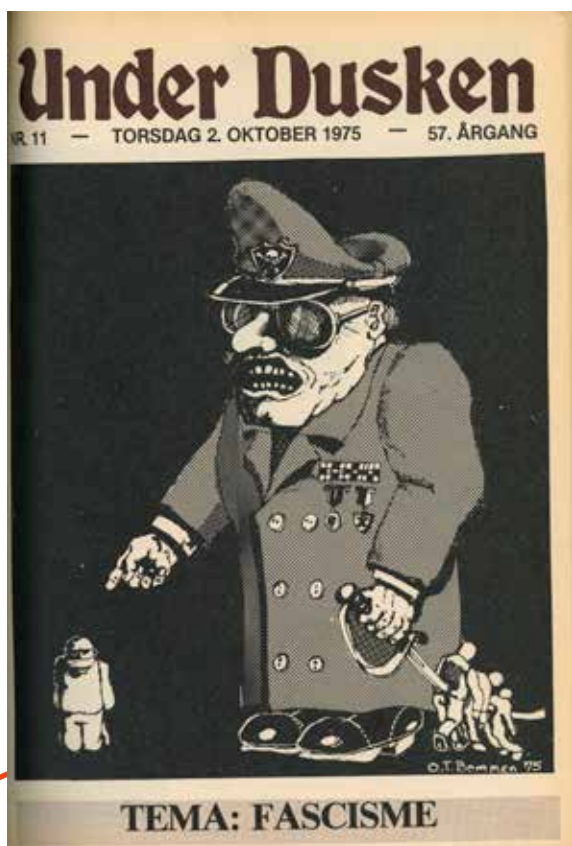

trykkpartner

Tungasletta 7 - 7047 Trondheim

Da Dusken var en kommunistblekke med konservative spioner

TEKST: Telma Dagestad | FOTO: Studentersamfundets fotoarkiv

FORSIDE FRA 1975: På 70-tallet hadde Under Dusken blant annet temanummer om facisme.

Vi retter oppmerksomheten mot navlen og tar et tilbakeblikk på vår egen historie. Finnes det en rød tråd fra studentavisens spede begynnelse og fram til i dag?

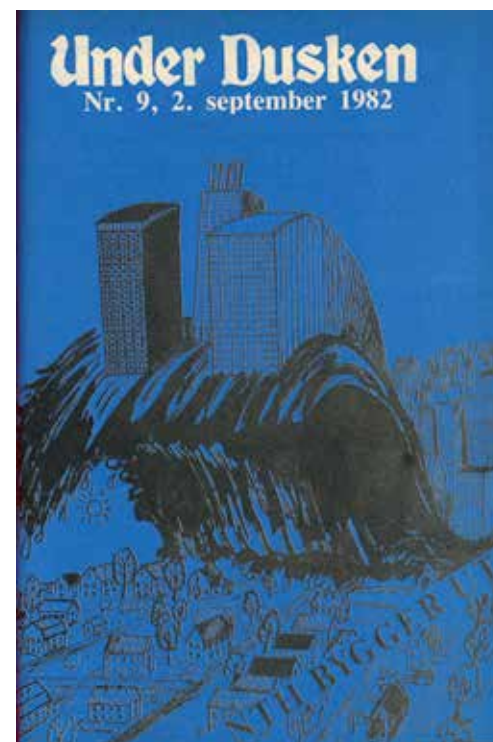
Foto: Privat

RADIKALER: Amund Grimstad var redaktør i Under Dusken fra den røde fronten fra 1975 til 76.

Foto: Privat

FORTSATT POLITISK: Bård Wormdal ble redaktør fra 1982 til 83 på vegne av Venstrevind.

FORSIDE FRA 1982: "NTH bygger ut" og 38 år senere, har de jammen planer om å utvide campus igjen.

Det er politikkenes gullalder. Studentopprør, atomkonflikt, EU-avstemning og kvinnekamp. I Storsalen er det stint av studenter under lørdagens debatter, og det politiske engasjementet blomstrer.

Slik var studentmiljøet i Trondheim ved inngangen til 70-tallet. Under Dusken hadde da bestått siden 1914 med det samme grafiske uttrykket, før ting plutselig begynte å endre seg. I 1970 skiftet forsiden ham og det samme gjorde innholdet. Det tradisjonelle omslaget ble for første gang byttet ut med et fotografi, og det journalistiske innholdet ble i større grad inspirert av studenthverdagen og ikke minst studentpolitikken.

Politisering

Ikke mange årene etter, i 1975, ble Amund Grimstad valgt som avisredaktør.

– Vi var to kandidater som stilte til valg i storsalen den gangen; meg fra den røde fronten, og en fra TKSF (Trondheims Konservative Studentforening). Det at vi ble valgt på en politisk plattform gjorde at vi kunne bli oppfattet som nokså ensidige, forteller Grimstad.

Avisen var likevel preget av voldsomt mye diskusjon. Leserinnleggene flommet inn, og redaktøren presset inn spalter istedenfor tre på hver side, for å få plass til lesestoffet.

– Dette var på slutten av Vietnamkrigen, etter den første folkeavstemning til EF, og i tillegg var det studentopprør.

Kanskje ikke så rart at avisen fløt over av debattinnlegg og Samfundet av unge ildsjeler.

Radikaleren og spionen

– I hovedsak var det tre fronter: Trondheims Konservative Studentforening (TKSF), Rød Front og Sosialistisk Front. Mot slutten av min studietid dukket det også opp Grønt Gras, forteller Grimstad.

Det var disse fire konstellasjonene som hvert år sloss om makten i studentavisen. Men det var ikke bare i storsalen de politiske kontroversene kom til overflaten.

– Jeg var jo en radikaler, men da jeg ble redaktør ble samtidig en TKSF-er valgt inn i redaksjonen fra Studenttinget. Vi andre følte nesten han var en spion.

Da hendte det en gang at Dusken skulle ha et temanummer om fascisme.

Adresseavisens holdninger under andre verdenskrig ble problematisert og redaksjonen gjorde et dypdykk i fremveksten av fascismen.

– Den konservative studentforeningen var ikke så begeistret over dette temanummeret. Så TKSF lagde løpesedler mot avisen før den kom på trykk, som de la ut på all lærestedene, gjenspeiler Grimstad.

Klipp, lim og skrivemaskin

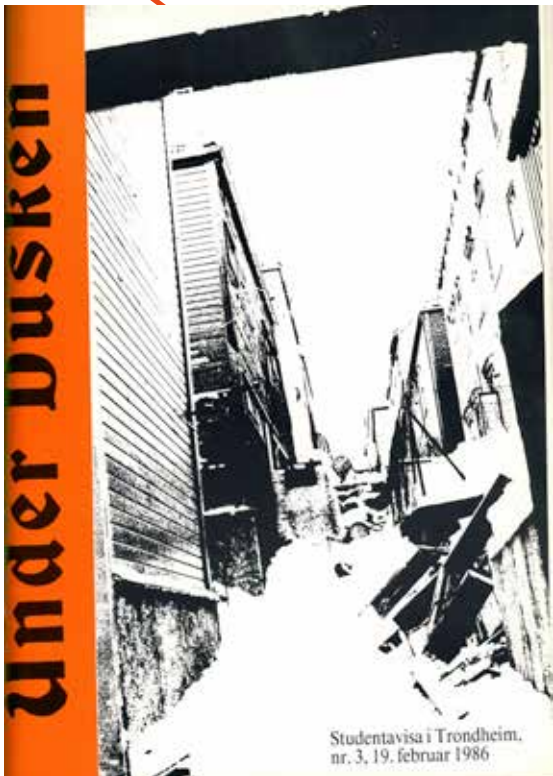
Syv år senere og det politiske preget på avisen er langt ifra borte. Bård Wormdal har tatt over som redaktør på vegne av Venstrevind.

– Det var mange som var aktive i miljøbevegelsen og folk som hadde vært med i Alta-aksjonen, forteller han.

Foruten politikk, var kultur og teateranmeldelser stadig på agendaen. Døgnet rundt jobbet redaksjonen for å skrive fengende saker og ikke minst sette sammen forsiden til avisa.

– Det var liksom en stor «happening» å lage forsiden. Dette var jo før dataens tidsalder, så vi la layoutene på glassbord. Printet først ut remser med tekst fra skrivemaskinene og limte dem deretter sammen til avissider.

De teknologiske framskrittene i Dusken hadde med andre ord ikke vært

FORSIDE FRA 1986: Det var visst smug i Trondheim i 1986 også.

særlig store siden tidlig på 70-tallet, og enda skulle avisproduksjonen være manuell en god stund til.

Deadline på skrivemaskin

I 1985 ble Tove Lie redaktør, sammen med Sigrid Gjelland.

–Vi skrev på skrivemaskiner og følte oss veldig moderne, forteller hun. Skjermen var én linje som man kunne redigere på før man skrev den ut. Da var det umulig å angre seg etterpå.

Bestandig var det folk som satt på Duskens kontorer, noen skrivende, andre bøyde over lysbordet i dyp konsentrasjon for å lime på overskrifter. Ikke så ulikt hvordan Amund Grimstad husker avisproduksjonen.

– Vi jobbet så blekket sprutet døgnet rundt. Tre skrivemaskiner var det vi hadde til rådighet, et «kulehode» og to med rettetast, sier han.

Avisen skulle ut hver fjortende dag, og med bare 11 stykker i redaksjonen ble arbeidsmengden deretter.

– Vi intervjuet og skaffet artikler til fredag og lørdag, så skrev vi sakene inn på skrivemaskin innen søndag.

I løpet av helgen skulle også layouten utformes og avisen monteres. Alt var laget fullt og helt for hånd.

– Vi klistret manusene på monteringsark som lå på lysbord med millimeterpapir. Vi skrev overskrifter med «Letraset» der vi svertet av de bokstavene vi ville ha. Ofte satt vi siste natta, og klippet og svertet overskrifter Grimstad husker tilbake på denne tiden som svært intens.

– Mandags morgen kl. 07.00 dro vi avgårde med ferdigmontert avis under armen og leverte produktet til trykkeriet i det gamle industribygget ved Solsiden. Av og til ble det nok noen ombrekkingsfeil i løpet av de siste sene nattetimene.

Puslespill

Ikke desto mindre var det en heftig opplevelse for Ingrid Brekke å bli redaktør i 1990.

– Det var kjempeintens! På tampen av hvert nummer trodde vi nesten ikke at det skulle gå. Vi var sikkert innom omtrent hver dag, og jobbet til sammen mange, mange timer.

Det var likevel en god opplevelse å alltid ende opp med en ferdig avis i hånda.

– Det var alltid utrolig fint når det ble sånn som vi hadde tenkt oss, og ikke minst var det en god følelse å holde på med noe som ble noe av betydning.

Den følelsen ga hun aldri helt slipp på, og Brekke fortsatte veien videre som journalist i Aftenposten.

– Jeg tenker fremdeles på det den dag i dag, at det å lage en avis er et puslespill. Alle bidragene skal sys sammen til en helhet.

Siden politiseringen på 70-tallet har venstreorienterte grupperinger tatt seieren ved hvert eneste redaktørvalg, foruten om én gang i 1986. Men mot slutten av 90-tallet ble denne rødfargen sakte, men sikkert vasket ut. Politisk nøytral journalistikk ble hovedfokuset i Dusken og tilhørigheten til venstresiden forsvant. I dag sitter ikke redaksjonen lenger bak et lysbord, men med hver sin datamaskin, og trykksverten er byttet ut med taster. **UD**

Foto: Privat

MODERNISERING: Tove Lie var redaktør fra 1985 til 86 og ga ut avis annenhver uke.

Foto: Privat

INTENST: Da Ingrid Brekke var redaktør av Under Dusken fra 1990 til 91 hastet det med hver avis.

FORSIDE FRA 1990: Syrlig blå bakgrunn og rød skrift er akkurat som en Rockefestival: Kult!

EN LITEN ANEKDOTE: BRANNVESENET RYKKER UT!

Tove Lie gjenforteller en artig sak fra tiden sin som redaktør.

–Vi fikk et ganske løst tips en gang, om at det var blitt dumpet masse giftige oljetønner i fjorden utenfor byen. Shit, det ville vi avsløre, tenkte vi. Så vi tok rett og slett kontakt med brannvesenet, og spurte om de ikke kunne bli med oss og finne tønnene.

På tross av at tipset viste seg å være altfor løst, stilte brannvesenet opp med båt og to dykkere og fraktet to duskeredaktører ut på fjorden. Mellom byen og Munkholmen et eller annet sted skulle oljetønnene være.

– Det var selvsagt helt umulig å finne dem, innrømmer Lie, selv om vi – og ikke minst dykkerne – virkelig hadde fortjent det!

Damene bak de røde draktene

TEKST: Martine Andersen Hennig | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Nå kan Ingveig, Hanne og Kari endelig lette på maskene og fortelle hva de har holdt på med i høst.

Forskningen bak de mystiske hendelsene på Dragvoll er avsluttet. Nå kan damene bak draktene endelig avsløre prosjektet. Med usynlig teater har de undersøkt nettopp *deg* for å forske på medmenneskelighet under pandemien.

To rødkledde skikkelser med kokkeluer og en meterstokk ble observert rundt i gangene på Dragvoll tidligere i høst. Var det et ekstra smitteverntiltak? Hvorfor var de ikke på Gløshaugen eller Kalvskinnet? Var det utøvende kunst eller tull? Vi satt igjen med altfor mange spørsmål og kontaktet NTNU, men ingen der visste så mye som et fnugg. Neste dag kommer det et anonymt tips: Kvinnestemmen forteller at hun er tett knyttet til hendelsen.

– Bare vent til vi er helt ferdige. Vi har mer forskning igjen. Jeg holder informasjonen hemmelig inntil videre.

Kamuflerte forskning som usynlig teater

Forskningsprosjektet kom i mål. Eksamen ble levert og vi fikk være med på fremvisningen. Dette var mer enn røde drakter, kirurg-luer og metersstokker. De tre damene bak prosjektet hadde utført opptil flere, helt ulike forsøk rett under nesen på Dragvoll-studentene. Var du kanskje til stede? Reagerte du? Isåfall kan du ha bidratt til eksamensoppgaven i DRA3000 på Institutt for kunst- og medievitenskap.

– Vi har iscenesatt situasjoner på skolen, basert på den litt rare tiden vi lever i. Hensikten var å se på hvilke måter studentene blir påvirket av koronarestriksjonene på Dragvoll hvordan de forholder seg til hverandre, forteller Ingveig.

Oppgaven var basert på den italiensk boken *I smittens tid* av Paolo Giordano, som omhandler situasjonen i Italia under det verste smitteutbruddet. Forfatteren skrev boka for at vi ikke skal glemme det vi lærer av den litt merkelige tiden vi lever i.

– Jeg anbefaler virkelig å lese boken, sier Ingveig.

I SMITTEVERNSDRAKTER: Damene var ugjenkjennelige i draktene rundt på Dragvoll.

I smittevernbekledning ble de godt lagt merke til. Resten av forsøkene foregikk i det skjulte, kledd som helt vanlige studenter. Med usynlig teater, iscenesatte de problemstillinger mellom smittevernstriksjoner og menneskelige relasjoner. Det var ingen skjulte kameraer, kun en observant speider i periferien. Som en anonym tilskuer registrerte Hanne folks reaksjoner, handlinger, samt kommentarer i ettertid.

– Usynlig teater gjorde at vi fikk sjans til å observere helt genuine reaksjoner blant folk. Det er som regel en forskjell på det folk sier, mot det de faktisk gjør, sier Hanne.

Har du sett et forsøk?

Fem forsøk har utspilt seg tidligere dette høstsemesteret. Her brukte drama- og teaterstudentene kantina, Cafe Sito, gangene på Dragvoll og inngang B. Enten iført smitteverndrakt, eller som helt vanlige studenter. Kanskje du har opplevd et slikt scenario selv? Hva ville du gjort?

Forsøk 1: Brudd på enmetersregelen

Ingveig sitter alene på et bord, med flere mennesker til stede rundt seg. Kari kommer ruslende, og setter seg rett ned ved siden av Ingveig. Det gjør Ingveig direkte ukomfortabel, som

leder til en høylytt dialog. Kari gjør det tydelig at Ingveig er altfor stresset over enmetersregelen og at hun må roe seg ned. «Det har jo ingenting å si», sier Kari og forsøker å overtale Ingveig om at det ikke er noe farlig.

– Det var tydelig at folk la merke til oss, men ingen sa noen ting, forteller Kari.

Forsøk 2: Kanelbolleonsdag

I dette forsøket, ventet de til Cafe Sito ble fullstappet til lunsjtid. Med hver sin kanelbolle i hånden, står Kari og Ingveig og speider mot folkemassen. Ingen bord er ledige. Så får Ingveig en idé – hun klatrer under sperrebåndet til et avstengt bord. Ingveig vinker Kari inn, som blir stående og nøle, men til slutt gir hun inn. Her fikk de sterke reaksjoner fra folk:

– Da jeg satt meg inn, fikk vi utrolig mange blikk. Noen ble så sinte at de gikk fra bordet sitt, men ingen sa noen ting til oss, forteller Kari.

Betjeningen fikk heller ingen beskjeder fra gjestene. Som anonym tilskuer registrerte Hanne folks reaksjoner, også i ettertid.

- I ettertid har vi hørt folk kommenterte hvor respektløst det var. I øyeblikket så jeg bare at folk stirret rundt i rommet. «Skal ikke noen gjøre noe?» så det ut som de tenkte. Men hvem er «noen?», forteller speideren.

NB: Betjeningen på Cafe Sito var informert om eksperimentet.

Forsøk 3: Koronatida har gjort meg ensom. Vil noen gi meg en klem?

Ingveig tar på seg munnbind og stiller seg med plakaten i Gata. Ved siden av står Kari, et stykke unna står Hanne med spissede ører.

– Dette forsøket var en opplevelse jeg ikke vil glemme, forteller Ingveig.

INGVEIG, KARI OG HANNE: Damene bak draktene er førsteårs masterstudenter på dramateater.

Hanne Øysteinsdottir Heisholt

Alder: 24 år
Fra: Tinn kommune
Sivilstatus: Singel og observant
Aktuell med: Jobber på Vemork,
Tungtvannsmuseet. Aktiv speider
siden syvårsalderen.
Entusiastisk deltager i *Live
action role play*, som foregår på
Festningen og Høgskoleparken,
og styremedlem i den Nordlige
Fantasiunionen.
På ønskelista: Kullstifter

Ingveig Bustad Hegland

Alder: 29 år
Fra: Viggja i Skaun kommune
Sivilstatus: Gift med to barn
Aktuell med: Har holdt på med drama og teater siden 9. klasse, har vært kulturskolelærer i flere år.
Vært med i 4H, fra 2002 til nå.
På ønskelista: Tid til å lese ei bok (som ikke er pensum)

Kari Melhuus Jenssen

Alder: 25 år
Fra: Øland kommune i Fosen
Sivilstatus: Kjøreste
Aktuell med: Aktiv i
Studentersamfundets Interne
Teater med høstens forestilling
Spring Awakening og deltatt på
UKA-17 og 19.
På ønskelista: Kløpinne

EKSAMENSVISNING: Til og med eksamensvisningen var et usynlig teater for sensorene.

CAFE SITO: Avmerkede plasser synes godt og bør overholdes.

Mange ga luftklemmer på avstand, eller fortalte at de gjerne skulle klemte henne. Hele tiden hadde hun Kari ved sin side, som passet på at ingen faktisk skulle gi en klem. Det skulle vise seg at folk var mer enn villige til dette. For hver person Kari stoppet, fikk hun sjansen til å høre hva personene tenkte.

– Her var vi på ingen måte ute etter å ta folk. Vi ville kun observere det medmenneskelige aspektet. Det var flere som svarte «ensomhet er et større problem enn korona», sier Kari.

Likevel var det en de ikke rakk å stoppe. En jente kom uventet fra siden.

– På det tidspunktet måtte jeg avbryte forsøket. Jeg ble så rørt at jeg bare måtte klemme henne tilbake, forteller Ingveig.

Forsøk 4: Drakt vs. student med meterstokk og antibac

Idet de tok på seg røde drakter, munnbind og kirurg-luer, ble de godt lagt merke til. To ganger gikk Kari og Ingveig rundt på Dragvoll mens de delte ut håndsprit og målte avstanden mellom folk. Da var de totalt ugjenkjennelige, muligens også en smule skumle.

– Folk gikk vekk og slutta å snakke. De vi gikk mot tok antibac og gikk lenger fra hverandre. Mange hadde behov for å forklare seg, slik som «vi er kjærester», «vi bor sammen» eller «jeg tok nettopp håndsprit», forteller Kari.

Forsøket ble gjentatt uten meterstokk, i helt hverdagslig studentbekledning.

Reaksjonene noe helt annet. Plutselig hadde antibacen et ansikt.

– Folk var mye mer avslappet. Det var langt færre som forklarte seg eller flyttet seg fra hverandre, sier Ingveig.

Forsøk 5: Flytting av piler og dispensere

På inngang B flyttet de på gangvei pilene og antibac-stasjonene en tidlig morgen. Da morgen-rushet kom, skulle de se om folk faktisk fulgte pilene, dispenserne, eller kampen mot klokka. Fra toppen av bygget, observerte de mønsteret.

– Det viste seg at flokkmentaliteten seiret. Man fulgte etter de som gikk først, så pilene våre var ikke så virkningsfulle, sier Kari.

De prøvde ut forsøket flere ganger, men resultatet var det samme.

– Man trenger jo ikke forklare til et skilt, hvorfor man gjør som man gjør, sier Ingveig.

Kanskje vi kan være «noen»

Etter en vel levert eksamen, var DRA3000 ferdig for semesteret. Likevel føler de seg ikke ferdige med prosjektet som mennesker. Hvert forsøk skapte reaksjoner hos folk, i form av søkende blikk etter «noen» som skulle gripe inn. Kanskje flere nå tør å være «noen» som sier ifra?

– Dette her er erfaring vi kan bruke videre inn i masteren. Det har gitt oss utrolig mye å reflektere over senere. Plutselig ser dere oss igjen!

Selv opplever de at arbeidet har senket terskelen for å si ifra, dersom de skulle stå overfor lignende situasjoner.

– Studentene virker jo ikke så spesielt redde for å bli smitta. Vi må likevel huske på å passe på hverandre, når det kan få store ringvirkninger om ting først skli ut. **UD**

ALT BLIR BRA: Her var muntlig eksamen avsluttet for dramateterstudentene.

Behov for tannlege?

450,-

Vi er din studenttannlege og hos oss får du alltid undersøkelse til 450 kroner og 10 % rabatt på øvrig tannbehandling.

Bestill time i dag!

 ORIS DENTAL

Bestill time

[orisdental.no](https://www.orisdental.no)

Nattmat om dagen: Palmehaven på Britannia Hotel

EN KONGELIG AFFÆRE: Deres høyheter pølsketerene i sitt rette element ved Stiftsgården.

TEKST OG FOTO: Le Dog, Oignon Frit og Dijon | ILLUSTRASJON: Viktorija Belogradovaite

Pent skal det være.

ARISTOKRATISK: Le Dog koser seg med te og «potet».

De tre pølsketerene spaserer selvsikkert forbi Narvesen i Dronningens gate. Flosshattkledde menn åpner ventende Bentley-er. Portneren smiler. Britannia Hotel skinner i all sin gullstrålende, bronsetoppede prakt.

– *Dieu merci*, utbryter Le Dog før han mumler til seg selv at han er glad for at han la igjen pølskostymet hjemme.

Atmosfæren

Palmehaven på Britannia må være det nærmeste Trondheim noen sinne kommer en engelsk salong i kolonitiden. Klientellet er penere i tøyet enn på kioskene der pølsketerene vanligvis vanker. Denne gangen skal de teste Palmehavens *cuisine*. Lyden av fontenen midt i rommet sildrer i kontrapunkt til den levende taffelmusikken.

– Tror dere pianisten tar imot ønsker, spør Dijon i det de blir anvist en plass i hjørnet av rommet. Le Dog trekker på skuldrene, allerede oppslukt i menyen. Dijon skriver «Still D.R.E.» på en serviett og rekker den til servitrisen med et blunk.

Posjert

– Er dere klare til å bestille, spør nevnte servitrise, etter å ha brettet sammen Dijons serviett med et lite smil.

Oignon Frit er forberedt:

– Jeg tar en «Avokadotoast på rugbrød servert med hummus, posjert egg, ristede gresskarkjerner og urtesalat» med «english breakfast tea».

Hun blunker til de andre.

– Dere vet hvor mye jeg elsker te. Dette har jeg ventet på.

Le Dog sukker, men Dijon trekker på skuldrene.

– Hun elsker virkelig te, da.

Le Dog går for det samme. Dijon, som hadde tankene dypt i Dr. Dre, rekker ikke annet enn å nikke. For en konform trio!

– Skal vi for en gangs skyld si noe om maten? Dette var jo genuint godt, sier Dijon.

Det kornete grovbrødet er påsmurt et tykt lag hummus og en ubeskjeden mengde avokado. Sammen med det posjerte egget viser det seg å være en velkomponert rett av komplementære smaker, som får alle tre til å holde kjeft i oppriktig nytelse.

– *Magnifique!*

Plebeierinvasjon

– Nå står plebeierne i kø, kommenterer Dijon.

Horder av eldre damer med kommunesveis har dukket opp ved inngangen, der de står og stirrer sultent og usjenert inn i lokalet. Dette er vår tids *Kampen for tilværelsen*, kommenterer Oignon Frit, med referanse til Christian Krohgs naturalistiske mesterverk.

– Når nordmenn står i kø, står de så *veldig* i kø også, fniser Dijon.

Le Dog hører det knapt:

– La oss spise kake.

Dijon er ikke vond å be. Han knipser og roper «*garçon!*» etter frøkenen med menyene. Oignon Frit innskyter at hun har gledet seg.

– Jeg spiste smågodt til frokost, bemerker Le Dog.

Oignon Frit lar seg inspirere av de antikvariske omgivelsene (og gjestene) og bestiller kjøpt en napoleonskake. Dijon tar det som en invitasjon til å begynne å bable om avdøde franske statsledere, men blir raskt avbrutt av Le Dog, som planter en pølsfinger i menyen og erklærer:

– Det er en dessert som heter «Potet» – med anførselstegn.

De tre stirrer vantro ned i menyen. Der står det, svart på kremhvitt: «Potet».

– Hva er det med trøndere og anførselstegn, spør Dijon.

– Det er som det sykkelverkstedet som *fikser sykkelens din «på dagen»*, sier Oignon Frit.

Horder av eldre damer med kommunesveis har dukket opp ved inngangen, der de står og stirrer sultent og usjenert inn i lokalet.

Les flere av de tre pølsketerenes eventyr på underdusken.no

«Potet»

«Potet» viser seg å være en slags bløtkake pakket inn til en marsipanball. Marsipan er vanligvis skuffende, men dette er virkelig godt. Søt og smakfullt, frisk og ikke for tung.

Stemningen er god. Så god at pølsesmeckerne blir sittende lenge, veldig lenge. Servitrisen har sett seg lei på at pølsebohemen aldri går. Hun marsjerer fram til bordet, vifter med betalingsautomaten og hinner subtile:

– Nå er vel teen deres kald?

Pøsepikureerne reiser seg dovent og går. Ute på gata gjenvinner Oignon Frit imperativen:

– Kom, vi tar en pølsesnabb på hjørnet.

– Hva går det av deg?

– Vi har jo sittet her i to og en halv time. Jeg er klar for påfyll.

KEISERENS NYE KAKE: Oignon Frit forsøker å trenge gjennom lokket på sin napoleonskake.

DOMMEN

Atmosfære: Den sagnomsuste Palmehaven! Dessverre følte vi oss mer som turister enn britisk overklasse. Det gjaldt de andre gjestene også.

Smak: Fantastisk avokadotoast uten hipsterfaktor. God dessert.

Utvalg: Om noe er det for mye. Dessuten hadde de ikke pølser – eller lomper.

Service: Stort sett hyggelig, men trakk ned da servitrisen hintet til at vi burde gå. Vi foretrekker et godt, gammaldags tupp i ræva.

Totalopplevelse: Vi storkoste oss i timevis. Ikke rart vi ble kasta ut.

Metthetsfølelse: Perfekt lunsj. Vel mye med «potet» til dessert, men det er vår feil.

Anbefales for: Folk med inntekt.

Klientell: Eldre damer på reunion.

Høydepunkt: Maten og en søt baby på nabobordet.

Nedtur: Å bli kasta ut.

En tåkelaagt virkelighet

TEKST: Oda Sofie Mathisen Gallefoss | FOTO: Forlaget Oktober

Trondheimsdikteren Bendik Vadas andre diktsamling dypdykker i begrepet virkelighet, men glemmer noen ganger at leseren trenger oksygen.

Bendik Vada, *Virkelig igjen* (dikt)
Forlaget Oktober, 50 sider

Ved første gjennomlesning av Bendik Vadas diktsamling *Virkelig igjen* forstod jeg pinlig lite. Det var fugler, guder, barn og eldre om hverandre. Det var vakkert, men vanskelig å bli klok på. Men, jeg ville ikke slå meg til ro med det så jeg prøvde en gang til. Den andre gangen skjønte jeg litt mer, men fikk først og fremst en mye bedre leseropplevelse.

Diktsamlingen består av både korte og lange dikt. Den er så og si uten enderim, med unntak av noen morsomme overraskelser. Alt er skrevet i jeg-form med flere naturskildringer.

Diktsamlingen er delt i tre av to grå ark med hegremønster. Første del består av noen navnløse dikt, som så beveger seg inn i flere «hegredikt». Her blir vi kjent med Hegra, en stor trekkfugl som er vanlig i Trøndelag og langs

norskekysten. I diktene blir hun en gjennomgående skapning som snakker til fortellerstemmen. Andre del består bare av disse hegrediktene, og siste del heter «kjærlighetsdikt», hvor det også avsluttes med et siste hegredikt.

Jeg fikk tidlig inntrykk av en indre kamp hos fortellerstemmen, og det var her tittelen *Virkelig igjen* kom inn. Vada viser oss flere sider av virkeligheten. Diktene formidler en følelse av uvirkelighet, men også et ønske om å være virkelig, og en slags undring på hva som kan gjøre oss mer virkelige. Å bli virkelig idet man står opp, som er det samlingen åpner med.

Om man dykker helt ned i diktene er det mye som er veldig vakkert, men flere ganger underveis kjentes det som om jeg ikke fikk lov til å komme opp

etter luft. Dette ble et problem for min del. Løsningen ble å ta pustepauser innimellom på eget initiativ.

Jeg mener ikke at hovedpoenget her er å forstå alle diktene. Dette er heller ikke noe jeg savner altfor mye når jeg er ferdig med boka. Det er vakkert skrevet og komponert, men til tider veldig kompakt. Vada mister meg dessverre når det blir litt for mye av det gode. Jeg hadde ønsket meg flere holdepunkter.

Vada kan også bli deilig direkte, i mellom all mystikken. I hvert fall hvis man tolker det som man vil – og det vil jeg jo. For en stakkars student som snart er i gang med eksamen, var det mye trøst å finne i disse to verselinjene:

*Brenn krisen din
den er bare en potet*

Les flere anmeldelser
på underdusken.no

Satire:

13 TIPS TIL EKSAMEN

TEKST: Syver Røinaas | ILLUSTRASJON: Renate Sørgrård

Disse nyttige tipsene bør du huske på før og under eksamen. Lykke til!

1. Ikke la din dårlige selvinnsikt få bestemme over det makeløse geniet du vet du er. Selvsagt kan du referere til deg selv.
2. Ingen grunn til bekymring, den skjelvingen er nok bare koffeinen fra de tre Red Bullene du helte i deg til frokost. Eller angst.
3. Tusen røykende aper som hamrer løs på hvert sitt tastatur, vil til slutt forfatte en A-besvarelse på slump. Dessverre har du bare fire timer.
4. Planlegger du å jukse på eksamen? Da må du sørge for å skjule alle spor, eller eventuelt bare unngå å trække i den malingen.
5. De sier (feilaktig, red. anm.) at selv Einstein strøk i matte, men langt oftere sier de at du ikke er noen Einstein.
6. Gjør som tusenvis av mennesker før deg: Konsulter stjernene for råd. Da vil du oppdage at svaret på eksamensoppgaven allerede står innskrevet i stjernetåken J-II-237C, kun 14 lysår unna. I tillegg har du en stor forandring i vente. Takk meg senere.
7. Trøst deg med at pensum ikke forstår deg heller.
8. Dersom eksamensvaktens dype, sensuelle pusting ødelegger konsentrasjonen din underveis, er det all grunn til bekymring. Dette er ikke normalt under hjemmeeksamen.
9. Nød lærer naken kvinne å spinne. Akk, hadde den bare lært deg pensum.
10. Som min mentale trener en gang hvisket meg energisk i øret: «Du skriver *din* historie.» Så ikke la deg begrense av oppgaveteksten.
11. Sitter du på eksamen med tydelige symptomer? Husk at det ikke nødvendigvis er korona. Det kan også være noe langt verre.
12. På kinesisk er ordet for «problem» det samme som «mulighet». Nøyaktig hvorfor du skal huske på dette tvilsomme faktumet under eksamen, er uvisst.
13. Er du helt blank på eksamen kan du alltid spørre Tony. Du vet, den lille mannen bakerst i hodet ditt. Det var forresten han, og ikke Vibeke, som stjal bamsen din på barneskolen. Han skylder deg en.

Antrekk for romjul og festligheter innendørs

TEKST: Hedda Krogseth Vikene, Emilie Portås Anderssen, Tomine Barstad Solvang | ILLUSTRASJON: Siri Frøystein

De siste ti årene har glitter, paljetter og velur blitt dratt ut av damers klesskap hver høytid. Det er greit det, om du vil se ut som alle andre. Er du derimot lei av å se ut som en discokule hver jul, har vi noen alternative triks på lur.

Hals trumfer vest

Hals er kommet for å ta over for vesten. Mer praktisk er det også. Det er mye bedre å ha noe lunt rundt halsen enn at noe varmer magen. Igjen har du sjansen til å kle deg i baby-looken, på en enkel måte.

Puffede ermer

Puffede ermer kom inn i kjolemoten i slutten av 2019, men trenden har ekspandert. Nå kan du se disse ekstravagante ermene både på skjorter, bluser og kjoler. Tenk juleklassikeren *Tre nøtter til Askepott* (1973) og Askepotts brudekjole. Her kan også gutter hente inspirasjon til festantrekk, ref.: prinsen i hvite strømpebukser.

Cruella de Vil

I det siste har «the bad guy» blitt et moteikon, noe som gjenspeiler seg i de ikoniske jakkene til Saks Pott. Ønsker du deg Cruella de Vil-looken i lange frakker med pelskrage og har 10 000 kroner til overs, er det vel bare å kjøre på. Moteredaksjonen er misunnelig og må foreløpig holde seg til vindusshopping.

Prikkedøden

Prikkete strømpebukser er et sikkert valg denne sesongen. Det er ikke vits å tenke på at kjolen må være dempet for å gå i en litt annerledes strømpebukse, det er bare kult å blande mønstre denne sesongen. Chanel har kommet med en ny klassisk strømpebukse i svart med prikker på, men om du er litt ekstra vågal kan du se deg rundt andre steder etter farger som rosa, blå eller grønn.

HOT

Leppestift

Leppestift har aldri vært hottere enn i dag. Gå for knallrød trut, lilla eller beige om du vil. Lipgloss har regjert det siste året, men er vi ikke litt lei av å få håret klistra til leppene nå?

Mønstrete bukser

Vi trykker bukser i alle slags mønstre, holdt tett til vårt bryst, spesielt i hundetann og dressbukser med subtile striper. Tenk moteeliteekspert, kunst- og motehistoriker Ragnhild Brochmanns bukser med sebramønster. Mer av dette, vær så snill!

Knæsj strikk

Vi er lei av de samme type fargene på hjemmestrikk: grått, kamel og beige. Når så mange av dere dødelige sjeler har blitt så gode på å strikke, hvorfor strikker dere ikke noe *litt* mer crazy? Vi kjeder oss, her! Knæse farger på overkroppen er like sexy som en knæsj munn, gjør opprør!

TRENDALARM: Witchcore

Å kle seg som ei heks eller å oppføre seg som ei er ikke bare forbeholdt Halloween. Heksa er kommet for å bli! Å være heks er kult og noe flere folk burde teste ut. Er du nysgjerrig på hvordan du blir en kan du følge denne moteoppskriften: mørke farger, kjoler med rysjer og blonder, langt hår, et dødt blikk og lange negler. Hva venter du på? Det er bare å begynne å utøve hekseri på folk, forelesere eller presidenter du ikke liker.

NOT

Tettsittende kjoler

Tettsittende kjoler er ut, men det begrenser ikke kjolevalget. Alle andre fasonger på kjoler er inn, så det er bare å velge og vrake. Tettsittende kjole er uansett ikke et stort tap, det er tross alt ikke en god kombinasjon med flere kilo ribbe og noen desiliter akevitt innabords.

Prosecco

2020 har vært jævlige nok, hvorfor da drikke prosecco? Om man absolutt skal ha noe sprudlende er det lov å spandere på seg en champagne til nyttårsaften.

Stygg julegenser

Julegensere er stygge med vilje, men i år kan vi droppe dem. Innkjøp av disse bidrar bare til den evige runddansens konsumersamfunnet har kommet til når det er drevet av kapitalistiske krefter som ønsker evig profitt uten å tenke på LIVET VIDERE PÅ JORDA!!!! + de har mye plast i seg som havner i havet.

BEKYMRET: Samfundetleder Karen Mjør frykter for frivillighetskulturen hvis vi forblir isolert fra hverandre.

Studenttradisjoner i nedstengingens tid

Frivilligheten på Samfundet er bygget rundt tradisjoner.
Hva skjer når alle må sitte hjemme?

TEKST: Geir Bergersen Huse | FOTO: Torstein Olav Eriksen og Jonas Halse Rygh

Karen Mjør ble valgt til leder for Studentersamfundet den 10. mars. To dager senere stengte Samfundet dørene. Hvordan skal lederen kunne bringe tradisjonene videre når huset er i unntakstilstand?

– Jeg er redd noen tradisjoner vil bli glemt og jeg er bekymret for frivillighetskulturen. Det forventes mer av alle frivillige for tiden, samtidig som de får mindre tilbake, sier Mjør.

Frida Jerve var Samfundetleder i fjor vår og er nå pressesjef for UKA-21. Hun er redd for at smittevernrestriksjonene kan skade tilknytningen til Samfundet på sikt, for frivillige og andre studenter.

– Alle er mer isolert enn før. Jeg er redd for at medlemmene, frivillige og andre skal få svekket tilhørighet til huset – at det ikke lenger føles som et hjem for studentene, sier hun.

Forakt mot studenter

Intervjuene med Mjør og Jerve skulle gjøres i Samfundets tradisjonsrike lokaler, men måtte flyttes da huset måtte stenge for semesteret. Dermed måtte vi møtes i Under Duskens redaksjonslokaler, der fortidsminnene sitter på innsiden av kaffetrakterne snarere enn i veggene.

Da avisene annonserte at Samfundet stengte, eksploderte kommentarfeltene i studentforakt. Mange ser tilsynelatende på studentene som uansvarlige festløver.

– Jeg blir lei meg av å lese de kommentarfeltene. Jeg lengter bare etter å være menneske igjen. Det tror jeg gjelder alle, studenter og andre. Det er lett å glemme at mange studenter sitter alene hjemme, uten familie eller kjæledyr, sier Jerve.

Favoritter på vei i glemmeboka

Mjør og Jerve har deltatt i et utall tradisjoner i sin tid på Samfundet. Jerve trekker fram den årlige visningen av kulturfilmene The Rocky Horror Picture Show (1975). Dette er mer enn bare en filmvisning. Rundt i verden vises filmen som en årlig begivenhet. Det har vokst fram tradisjoner rundt filmen, der publikum og arrangører kler seg ut, roper replikker og deltar i mer eller mindre faste ritualer.

Under visningen på Samfundet pleier medlemmer av Kulturutvalget (KU), som står bak arrangementet, å kle seg ut som karakterer fra filmen og lede arrangementet. Framvisningen ble avlyst i 2020. Det ble det første oppholdet i en tidligere ubrutt tradisjon som strekker seg tilbake til i hvert fall slutten av 80-tallet.

– Hvis Rocky Horror blir avlyst til våren vil det ikke lenger være noen aktive i KU som har vært med på det, sier Jerve.

Da hardingfelespilleren Mjør først ble med på Samfundet var det som medlem av Snaustrinda. De er en av husets kunstneriske gjenger, et spelemannslag som spiller folkemusikk. Mjør kommer på flere morsomme tradisjoner fra tida i Snaustrinda, men sperrer opp øynene når hun kommer på en personlig favoritt:

– Take Away Spelemannslag! Folk som har fest kan ringe og bestille oss, så får de et spelemannslag inn i stua. Det lar seg ikke gjøre med de nåværende smittetiltakene, sier Mjør.

Favoritter, frieri og magi

Mjørs favoritttradisjon er å synge den gamle revysangen «Nu klinger», som de siste tiårene har fått nasjonalsangstatus på Samfundet. Hun liker hvordan noen av gjestene få bakoversveis når de får se Storsalen sette i gang med allsang for første gang.

– Det er en ære å få være med i studentfrivilligheten – å få delta i gamle tradisjoner og å få sette egne spor, sier Jerve.

På spørsmål om favoritttradisjon svarer Jerve kontant:

– H-helg!

H-helg er den siste helga av UKA, når nye og gamle frivillige møtes på Samfundet for å feire slutten på festivalen.

– Når man møter folk som har vært med for fem, femten eller femti år siden får man virkelig inntrykk av at man er en del av lange tradisjoner, sier Jerve.

Hun trekker frem en situasjon fra UKA-19, da en tidligere frivillig kom opp på talerstolen for å fri til kjæresten. De to hadde møttes på Samfundet i sin tid.

– Dette betyr virkelig noe for folk. Noe av magien i studentfrivilligheten ligger nettopp i at man er med på lånt tid, sier Jerve.

Ukultur

Jerve synes tradisjoner er veldig gode for å skape samhold og lagånd, men medaljen har en bakside.

– Det er gøy å lage sine egne tradisjoner, men det slutter per definisjon å være nyskapende i det man gjør det igjen, sier Jerve.

Hun peker på at det er noen tradisjoner vi burde slutte med.

– Alle studentorganisasjoner burde gå over til «leder» i stedet for «formann». Det er bare tull å ikke bruke et kjønnsnøytralt begrep, sier Jerve.

Mjør synes medlemmene på Samfundet burde være flinkere til å stille spørsmål ved det som gjøres på huset.

– «Det har vi alltid gjort» er ikke en god nok grunn til å fortsette med noe, mener Mjør.

Hun presiserer at tradisjoner ikke trenger mer begrunnelse enn at de er morsomme, men synes det må være lav terskel for å spørre.

Jerve skulle ønske det var mer debatt på Studentersamfundet, men tror tradisjonene rundt talerstolen er med på å skremme mange fra å delta. Som Samfundetleder forsøkte hun å få bukt med en del av tradisjonene rundt det å ta ordet i Storsalen, men merker at de er seiglivede.

– Det er fortsatt langt opp til talerstolen, sier Jerve.

SAMHOLD: Tidligere Samfundetleder Frida Jerve tror ikke tradisjoner bidrar til nyskapning, men til samhold.

Hierarki

Mjør synes det er mye unødig hierarki og fiendskap i studentfrivilligheten.

– Vi trenger absolutt alle for å holde studentfrivilligheten i gang. Jeg er redd det er mange frivillige som ikke får den skryten de fortjener, sier Mjør.

Mjør er ikke uforstående til at folk opprettholder hierarkiene.

– Det er mange som skaper samhold ved å disse andre, på Samfundet og i linjeforeningene. Det er nok morsomt ment, kanskje til og med med kjærlighet – men jeg synes det er unødvendig. Vi ønsker alle å gjøre det morsommere å være student i Trondheim, så jeg synes heller at vi skal løfte hverandre opp.

Mjør håper studenter som føler seg ekskludert eller utenfor tar kontakt med henne.

– Skriv til meg! Huk tak i meg eller send e-post til leder@samfundet.no, sier hun med oppriktig iver.

Å tulle med tradisjonene

– Tradisjoner er for nåværende medlemmer, ikke gamle. Vi skal gjøre det vi vil, ikke fordi noen synes det var viktig for flere år siden. Det er helt nødvendig at vi fornyer oss, sier Mjør.

Jerve og Mjør har klare oppfatninger om hva som gjør en tradisjon god.

– Til syvende og sist er det de små tradisjonene som betyr noe. Det er de som skaper samhold og tilhørighet, sier Jerve.

Hun legger til at det er viktig at vi ikke identifiserer oss for sterkt med studenttradisjonene våre.

– Da blir det så smertefullt når noen andre kommer etter og endrer dem.

De er enige om at tradisjonene tilhører de nye.

– Det er de eldre som lager tradisjonene, men de skaper dem for de nye. Derfra må de gjøre med dem som de vil, sier Jerve.

Jerve synes det er fint om tradisjoner er inkluderende og ikke er for strenge. Selv liker hun å tulle med med dem.

– En gang var jeg frivillig i en gjeng på Samfundet som bare hadde eksistert noen få år. Da lagde vi en sang om alt det vi hadde gjort i løpet av vår hundreårige historie, sier Jerve.

Usikre framtidsutsikter til tross, håper begge på det beste.

– Ellers hadde jeg aldri blitt med i UKA-21, sier Jerve og ler. **UD**

TAKE AWAY-TRADISJON:
Karen Mjør lengter tilbake til tida da du kunne bestille Snaustrinda Spelemannslag hjem på fest.

Tradisjoner på godt og vondt

Vi tar tempen på hva de interne på Samfundet mener er
1. de beste og 2. verste tradisjonene på Huset.

TEKST: Tomine Barstad Solvang | ILLUSTRASJON: Ingvild Lyngnes

Kulturutvalget
Ingvild Hagerup

1. Den årlige oppsetningen av The Rocky Horror Picture Show!
2. Den verste er når huset må stenge mot slutten av hvert semester på grunn av korona, dersom denne trenden fortsetter å gjenta seg. Eventuelt absint.

Candiss
Mathilde Marselie Sjøhelle Eikesund

1. Jeg er stor tilhenger av bergeskulturen på Samfundet. Tradisjonen går ut på at du kan stjele noe som tilhører en annen gjeng, hvis ingen ser deg gjøre det og du leverer eiendelen tilbake med en forbedring. Samfundets Interne Teater (SIT) klarer å gjøre om enhver sliten barkrakk til et lite kunstverk.
2. Det var tradisjon at forsangeren på «Nu klinger» under UKAs festmøter var en mann. Samfundetstyret brøt denne tradisjonen i 2019 og inviterte Candiss til å stille med forsanger. Det var stas for oss. Kvinnekorene på huset øver like mye på «Nu klinger» og kan den sangen baklengs. Jeg håper det neste styret gjør det samme!

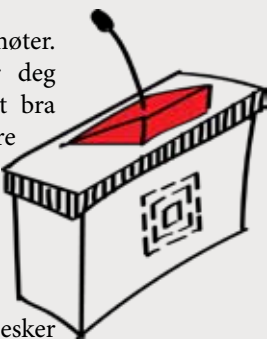

Kafé- og Serveringsgjengen
Frøydis Elise Helgheim Grung

1. En av de beste tradisjonene er at vi hvert semester tar opp nye studenter! Dette fører til at vi hele tiden får nye ideer og nye venner. Jeg er også utrolig glad i alle interne arrangementene som skjer sammen med de andre gjengene.
2. Jeg kommer ikke på noen dårlige tradisjoner. De fleste av tradisjonene som ikke er innafor pleier å forsvinne med tiden.

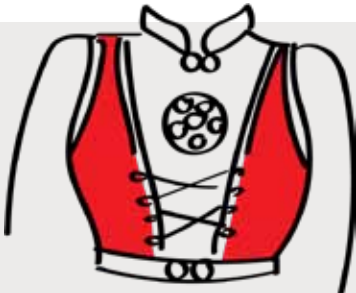
Markedsføringsgjengen
Odin Østvedt

1. Åpen talerstol under samfundsmøter. Med alle sosiale medier som gir deg ditt personlige ekkokammer er det bra å ha et sted der ingen kan filtrere det som blir sagt. I tillegg er de felles interne arrangementene en god mulighet til å møte nye folk.
2. Veldig mye av Samfundets verden skjer på Samfundet. Det gir mennesker et sted å høre til, samtidig som man kan bli veldig innelukket på samme fysiske område. Som en turglad person ville jeg sett mer sosialt utenfor Huset og i andre settinger enn med en pils i hånden.

Sikringskomiteen
Kristaver Birkeland Johansen

1. Festmøte på 17. mai! Det er den datoen man både tropper av og på som styremedlem og man får virkelig oppleve alle tenkelige følelser. Det er lite som er så godt som å feire et helt års hardt arbeid og samtidig vite at de som kommer etterpå vil gjøre en fantastisk jobb.
2. Midtukefylla. Det er ikke en etablert tradisjon blant alle, men vinonsdag gjør at det plutselig skjer. En spontan feiring av livets små gleder som ofte gjør forelesning påfølgende dag noe mer utfordrende.

ILLUSTRASJON: Benedikte Ytterli

Tipp topp tips fra Veiledende Venke

Venke er en ressurs for alle Trondheims studenter som føler de trenger en veiledende hånd.

Kjære Venke

Jeg er ei jente på 24 og sliter litt med ulike ting. Så her kommer noen spørsmål til deg, som jeg håper jeg får svar på.

1. Hvor lenge til er det jeg kan feste på samme måte som jeg gjorde for nedstengningen?
2. Hvor lenge har jeg igjen til jeg MÅ finne meg kjæreste?
3. Jeg har mye innebygd aggresjon på grunn av snus-slutt. Hva gjør jeg? (IKKE si at jeg skal løpe meg en tur, det er jævlig glatt og kaldt ute og inne på treningssentrene er det bare Mr. RONA!)

Hilsen Snusmonsteret

Kjære frøken Monster

Å be om hjelp er det første steget til forbedring. Håper disse tipp topp tipsene veileder deg i riktig retning.

1. At du fortsatt tror det blir noe «som før nedstengningen» forteller meg at du er en evig optimistisk jente. Dette er absolutt en egenskap du ikke bør gi slipp på. Se på deg, i de mørkeste tider bærer du fortsatt håpet.
2. I Norge ender omkring førti prosent av ekteskap i skilsmisse, og det gjennomsnittlige ekteskap varer i rundt seks år. Flere og flere gifter seg flere ganger i Norge, så om du skal rekke å få deg kjæreste, gifte deg og skille deg etter fem til syv år, må jeg beklage og jeg å si at du har ild i rompa. Spesielt siden antallet menn som inngår sitt

tredje giftemål øker. Da er det viktig med noen feminister som kan dra hyppigheten av giftemål blant kvinner opp for alle sammen. Ligestilling er kjempeviktig.

3. Mange fokuserer på hvordan man skal få aggresjonen ut, men det er ikke nok fokus i samfunnet på hvordan man skal få positivitet inn!

Jeg har hørt at det er veldig sunt å drikke eterisk olje, for eksempel.

Et annet tips er å gå en lang tur i skogen og ta noen dype åndedrag. Kanskje du til og med kan klemme et tre skikkelig godt. Barken er kanskje litt skarp, men det går greit. Husk at det ikke er blodet som renner, det er all aggresjonen din!

Vennlig hilsen

Veiledende Venke

Er det noe tungt som veier deg ned i disse dager?

Send en e-post til kulturredaktor@studentmediene.no for å få dine spørsmål besvart. Merk e-posten «Veiledende Venke».

Platebutikkene i Trondheim selger som **aldri** før

Har LP-platene kommet tilbake for å bli?
Vi har pratet med platebutikkene i Trondheim på jakt etter svar.

TEKST: Bård Flatjord Netland | FOTO: Kristian Marcelius Benum Storehaug | ILLUSTRASJON: Ólóf Eyjólfsson

«You better start swimming or you'll sink like a stone. For the times they are a-changin'» Disse tidløse ordene fra Bob Dylan har blitt spilt gjennom de fleste formater siden de først ble risset inn på vinyl i 1964. Og jaggu, hadde ikke Dylan rett... Eller?

Lydformatet i utvikling

I tillegg til å gi oss musikk-ikon som Bob Dylan, etterlot 60-tallet seg et bibliotek av vinylplater. Platesamlingen var noe å være stolt av, noe man hadde kjøpt med opptjente penger som man prydet hjemmet med og identifiserte seg med som person. LP-platen var forbundet med gleden av å lytte gjennom et album i sin helhet, snu plata, og glede seg til favorittlåta. Det var tilstedeværelsen med musikken det handlet om, og musikken ble på denne måten en aktivitet. Men det er kanskje digg å slippe alt styret og?

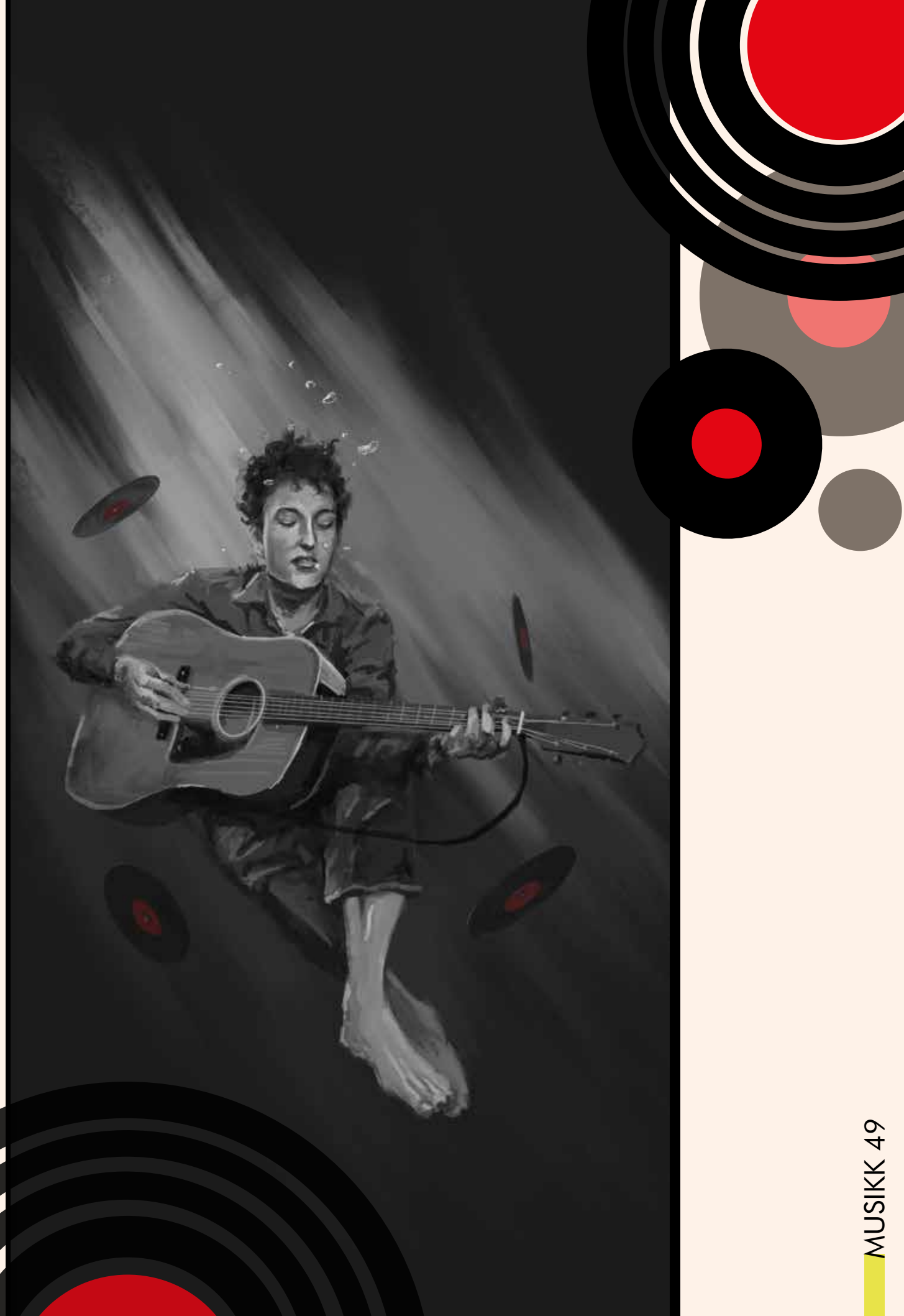
På 80-tallet tok musikkverdenen steget inn i den digitale verdenen. CD-platen ble lansert og lyden ble sagt å være klarere enn noen gang. Tilgjengeligheten og brukervennligheten var også helt

revolusjonerende. Det å snu platen var man ferdig med, støy i lydbildet kunne man vinke farvel til og lengden på albumene økte. Mer musikk, mindre kostnader og tilsynelatende «bedre» lyd. Hva er det da med disse LP-platene man savner? Med Spotify, Youtube og andre strømmetjenester, som gir en ubegrenset tilgang til musikk og algoritmer som anbefaler ny musikk spesielt tilpasset dine lyttervaner, er LP-plata da noe folk vil tilbake til? Skal man tro salgstallene til platebutikkene i Trondheim, er svaret et rungende ja.

«I'm just an analog guy in a digital world»

Crispin Glover Records Shop er en av platebutikkene i Trondheim som hovedsakelig selger vinyl. Eier av butikken, Torgeir Lund, forteller at han ønsker at lokalet skal tilby mer enn kun kjøp og salg av plater. Det skal være en opplevelse.

– Alt som står i dette lokalet er på hjul, så når det ikke er pandemi er det muligheter for å ha konserter og slipp-arrangementer der lokalet fylles med folk, sier Lund.

Crispin Glover Records er, i tillegg til å være platebutikk, et eget plateselskap som bruker butikken til å fronte egne utgivelser samt resten av musikkmiljøet i Trondheim. Dette har de holdt på med i tre år, og det med stor suksess.

– Jeg hadde sett etter det perfekte lokalet i sikkert ti år før vi åpnet her i Olavskvartalet, da synligheten og tilgjengeligheten til butikken er en viktig del av å drive en slik butikk, forteller Lund.

Fra kafé til ren platebutikk

Platebutikken All Good Clean Records satser også på vinyl som format. Eier Jacob Kjørsvik Kaas er egentlig utdannet lærer, men siden barndommen har han hatt en drøm om å drive platebutikk. Dette har han realisert her i Trondheim de siste fem årene med All Good Clean Records. Butikken flytter nå lokale fra Møllenberg til Solsiden for å bli mer synlig.

– Det hele startet med en nettside, der ideen bak butikken var å ha et sted der man kunne slappe av, ta en kaffe og studere vinylplatene vi hadde, sier Kjørsvik.

Kjørsvik forteller videre at det med årene har blitt mindre sitteplasser og mer vinyl. Det vil fortsatt være mulighet for en kaffe i det nye lokalet, men platene har sakte men sikkert tatt over for kafékonseptet og gjort All Good Clean Records til en platebutikk. Selv om kundene stort sett er av den eldre garde, går interessen for vinyl utover kun de som vokste opp med vinylformatet.

– Alle kommer for å kjøpe plater. En del er 50 år og eldre, da mange har en sterk nostalgifølelse og føler at dette er deres format siden de vokste opp med det. Men det er flere og flere unge som også er interesserte, forteller Kjørsvik.

REALISERT DRØMMEN: Jacob Kjørsvik Kaas lever ut drømmen med kjærlighet for musikken.

Pandemien har påvirket salget

Hos Crispin Glover Records har salget generelt gått bra de siste årene, selv om Lund presiserer at det tok lang tid før de tok seg ut lønn når butikken først åpnet. Selv om koronapandemien for flere har ført til en nedgang i fortjenester, ser det for platebutikkene ut til å ha vært en gullgrube.

– Pandemien har doblet salget av vinyl og noen måneder har vi vært helt oppe i 200 prosent, så det er ikke tvil om at pandemien har påvirket salget. Folk har mer tid til å dykke ned i interessene sine, tror Lund.

Lund presiserer også at en viktig del av populariteten til vinyl ligger i omslagskunsten og lydbildet.

– Samtidig har verdien av produktet mye å si. Med CD-plater kjøpte man et eksemplar til 200 kroner, men så fort man gikk ut av butikken var markedsverdien 10 kroner. Med vinyl holder produktet verdien, om den ikke går opp over tid.

Det kan altså tyde på at pandemien har fått fram den analoge interessen hos befolkningen i disse digitale tider. Kjørsvik hos All Good Clean Records har også sine teorier om hvorfor salget har gått såpass bra.

– Vi kom oss gjennom den første nedstengingen med like tall som vi har hatt før. Det at Platekompaniet i midtbyen stengte ned kan også ha hatt noe å si, samt de faste kundene vi har. Det å selge analoge plater ved hjelp av digital markeds-

føring har også vært en «gamechanger», forteller Kjørsvik.

Flere merker økt interesse etter analogt utstyr

Hi-fi klubben har vært en av de ledende leverandørene for lydutstyr en årrekke. Sjef for Hi-Fi Klubben i Trondheim, Bernt Mangseth Bakke, forteller at det har vært en stor økning i kjøp og salg av både lydanlegg og vinylutstyr de siste fem årene. Dette har bidratt til å opprettholde salget, til tross for en nedgang i salget av bluetooth-høytalere. For selv om formatet er gammelt er det lite som tyder på at det er utdatert, spesielt med tanke på lydkvaliteten.

KUNST: Plateomslaget er noe av det som trekker folk mot vinyl som format.

MED HJERTE FOR VINYL: Torgeir Lund mener interessen for vinyl er like sterk i dag som for 40 år siden.

– Mye musikk i dag blir komprimert til filer som låter bra på enklere bluetooth-høytalere, men får du det over på et lydanlegg hører man fort begrensningene. Mange ønsker å gå tilbake til det gamle vinyl-soundet, forteller Bakke.

Av og til trenger man å skrelle hele appelsinen

Men hva er det spesifikt med vinyl som er så tidløst, spesielt når vi har ubegrenset tilgang til musikk via kanaler som Spotify?

– Jeg liker å sammenligne streaming med appelsinjuice: når man drikker appelsinjuice føler man seg fresh og får i seg de næringsstoffene man er ute etter. Men av og til har man lyst på en appelsin, der må man skrelle skallet, der det er en tekstur og en lukt, forteller Bakke.

Bakke mener det samme kan sies om gode lytteropplevelser.

– I denne metaforen kan man da si at lydplankene (trådløse høytalere) er greit, men at det ikke er en substitutt for hva et godt lydanlegg og vinylplater kan få frem.

Bakke mener videre at folk er mer villige og fokuserte når de lytter nå enn før, og at mange kanskje synes det er koselig å sette på en LP-plate.

– Dessuten er det ikke like mye sjarm å ta med harddisken sin på konsert for å få den signert. Den varme lyden kombinert med den langsiktige

investeringen det er med godt lydutstyr har mye med det å gjøre.

God lyd er som å gå på spa
Så at det har gått såpass bra for platebutikkene i 2020 kan sikkert forklares så enkelt som at folk har mer tid?

– Salget har generelt gått opp de siste årene, men særlig siden mars har vi sett en økt etterspørsel og interesse. Folk lytter mer, og ønsker å investere i noe som kan fylle dagene med glede. God lyd er som å gå på spa, og nå kommer man på at man kanskje burde unne seg det, forteller Bakke.

Tidene forandrer seg, som Dylan presiserer, men at vinylformatet lever videre hersker det liten tvil om. **UD**

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!

interoptik
Sjøhaug & Sande

Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

Studbud tilbyr rimelig flytting og transport for studenter i Trondheim. En studentflytting koster mellom 700-1590 kr og da stiller vi med 1 mann + bil. Vi har åpent alle dager fra kl 08-18. Bestill på www.studbud.no

Kommentar:

ET VIKTIG STYKKE NORSK MUSIKKHISTORIE

LISA BYE

Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Astrid Bøhler

I spørsmålet om hva som er typisk norsk, trekkes svart metall ofte fram som Norges musikalske stolthet. Den bekmørke, røffe og kontroversielle framtoningen har inspirert store deler av musikkverdenen i dens utvikling fra metallsjangeren. I dokumentarserien *Helvete*, som nå er å finne hos NRK, får vi et nærmere innblikk i sjangerens oppstandelse og historiske utvikling.

Svartmetallen hadde sitt utspring fra death metal, men i sin tid var dette to subsjangerne som tok sterk avstand fra hverandre. I dokumentaren trekkes spesielt bandet Mayhem fram som en pioner innen svartmetallsjangeren. Mayhem ble til i 1984 av en gruppe unge gutter fra Nordre Follo som ønsket å bryte med den tradisjonelle metallen og skape et røffere, raskere og mer eksperimentelt musikalsk uttrykk.

Med Øystein «Euronymous» Aarseth i spissen fikk bandet i løpet av 90-tallet legendestatus, spesielt på grunn av deres evne til å ta livsstilen til en svartmetallmusiker et steg videre.

For det er ingen hemmelighet at historien til Mayhem er preget av mer enn innovative musikalske uttrykk. Medlemmenes ønske om å leve ut satanismen i sin livsstil, så vel som i musikken, gjorde den kontroversielle musikkulturen altoppslukende. I den engelske dramafilmen *Lords of Chaos* blir også Mayhems interne konflikter framstilt i større grad enn dokumentaren *Helvete* gjør. Drapet av bandmedlemmet «Euronymous», kirkebrenneri, nazisypati og glorifisering av død og selvmord er bare noen av eksemplene som trekkes fram.

Filmen setter trolig likevel deler av bandets historie veldig på spissen.

Svartmetallen er så mye mer enn drap og kirkebrenning.

Tidligere medlem, og drapstdømte, Varg «Greven» Vikernes kritiserte filmen for å være ren fiksjon og et karaktermord. Det er likevel ikke til å unngå å se at kulturen i Mayhem til tider har vært direkte selvdestruktiv og usunn. Glorifiseringen av selvmordet til vokalist Pelle «Dead» Ohlin var en neglisjering av viktigheten av å ta psykisk helse på alvor, og burde ikke være til inspirasjon for noen.

Jeg mener samtidig at enkeltpersoners handlinger ikke trenger å være definerende for en hel sjanger. Mayhem har vekket følelser, musikkinteresse og inspirert lyttere rundt omkring i hele verden. De har på sin måte vist at musikk er knyttet til identitet og livsstil, og banet vei for svartmetallen som subsjanger. Derfor representerer Mayhem en viktig del av musikkhistorien som er verdt å få med seg, noe *Helvete* framstiller på en god måte.

Juni Habel – *All Ears*

Med enkelte feilsteg, leverer Juni Habel intim, kjølig og solid folk på sitt debutalbum.

TEKST: Øyvind Soldal Rasmussen | FOTO: Koke Plate

Juni Habel er et relativt nytt og ubeskrevet blad innen den norske folk-scenen. Debutalbumet *All Ears*, er vårt første innblikk i hva Juni Habel har å tilby på en full LP.

Det er ikke så rent lite, for selv om instrumenteringen er sparsom og tilbaketrukken klarer *All Ears* ofte å skape en stemning som likevel opptar oppmerksomheten. Låter som «Surrendering» og «Run Dry» setter tonen for resten av albumet, hvor den gjennomgående trenden er at Habels stemme, myk og litt lav, legges oppå intrikat gitarspilling og en cello, og sjeldent noe annet. Spesielt celloen gjør mye for låtene. Den utsmykker dem og bidrar med ekstra dybde og fylde, uten at den virker skjærende eller går utover albumets intimitet på noe tidspunkt.

Man kan si mye av det samme om resten av albumet. «Demons» er en låt som bemerker seg spesielt, med et litt annerledes lydbilde enn de andre låtene. Dette skjer uten å gå for langt vekk fra albumets stemning og stil, slik at låten passer lett inn albumets glidende flyt. Man lar seg imponere av Habels låtskriving, da hun leverer låter som er minneverdige, til tross for en minimalistisk stil som fort kunne ha gjort dem kjedelige og tomme.

Man kan derimot ikke alltid lykkes like godt, og selv om *All Ears* er imponerende ganske konsistent ender midtseksjonen av albumet, like før «Demons», opp med å falle litt flatt. Spesielt «My Love (Is A Crazy One)» stikker vondt ut. Den er enklere i både struktur og lyrikk, benytter seg litt for ofte av nynnende vokaler, og ender opp med være ensformig og repeterende.

Men, selv om midten svikter litt består både starten og slutten av intime og solide folk-låter. Juni Habel har med *All Ears* lagd et album som er mykt og stille, men fylt med nok, slik at det blir interessant. Hun viser gode evner til låtskriving, og det er liten grunn til å ikke se fram til hvor veien går videre for Juni Habel i framtiden.

I AM HORUS – *Devil Inside*

30. oktober kom Trondheimsbandet I AM HORUS ut med debutplata si *Devil Inside*, og den treffer hardt.

TEKST: Amund Fredrik Strømsnes | FOTO: I AM HORUS

Metalcore kan ofte bli repetitivt, men det I AM HORUS har kommet opp med er piffet opp med flere progressive riff. Blandingen holder det spennende mens man får høre vokalistene ergre seg over at han ble neglisjert og oversett da han trengte det mest.

Den noe melankolske førstelåta «Scars» setter scenen og gir oss en lang oppbygning før bandet slår seg løs. Herfra tar det ikke lang tid før låta «Psycho» starter, og på tradisjonelt metalcorevis blir vi møtt med et breakdown. Heldigvis går I AM HORUS utenom standarden og benytter seg av mange ukjente og uvanlige lydeffekter.

Senere kommer låta «Orphan» og her ønsker bandet å virkelig drive inn poenget at de også er progressive. Etter et breakdown blir vi møtt med et interessant riff som flere ganger avbryter seg selv og starter på nytt. Mot slutten kommer en spennende gitarsolo som minner om en raskere versjon av den i «Bleed» av Meshuggah. Dette er sydd sammen på en fantastisk måte og gir oss det definitive høydepunktet på plata.

«Broken State» markerer starten av del to på plata. Tempoet senkes og musikken føles noe mer trist, men vi blir fortsatt servert låter som får oss til å sitte på kanten av stolen. «Awake» er et godt eksempel på dette, hvor et rytmisk progressivt riff alltid får oss til å lure på hva som vil skje. Når sistelåta «I Am» sakte kommer inn får vi endelig muligheten til å puste lettet ut. Outroen ligner svært på introen og gir oss en følelse av at vi er tilbake der vi var, men stemningen forteller oss at ting har endret seg.

I AM HORUS har med *Devil Inside* levert en solid plate uten noen tydelige svake punkter. Bruken av sirkelkomposisjon når det kommer til intro og outro gir oss en god plate pakket inn med omhu.

Magnus Bechmann – *Uneasy Pt.2*

Bechmanns todelte prosjekt Uneasy er nå utgitt i sin helhet, noe som gir god grunn til smile.

TEKST: Lisa Bye | FOTO: Sailor Music

Magnus Bechmann fra Bærum slapp tidligere i år første del av en serie av to EP-er, *Uneasy Pt. 1*. En snerten fem spor lang EP som med sin gitarbaserte indiesound imponerte stort. Nå er tiden moden for å få høre andre del av prosjektet, som består av fire nye låter.

Uneasy Pt. 2 er et deilig supplement til første del. Introduksjonssporet, «Hours», passer godt som overgangen mellom de to platene. Låtas raske rytme løfter stemningen fra en sangtekst om å være sliten, og gjør den munter å lytte til likevel.

Hvor del én kunne ha et mer mekanisk lydbilde med ulike effekter over vokalen som skapte en god dynamikk i låtene, skiller *Pt. 2* seg noe i stemningen som skapes idet du lytter til låtene. «Out of Sight» er i likhet med «Hours» ei oppmuntrende og gøy låt. Nå er imidlertid Bechmanns vokal tydeligere, i den betydning at det ikke er brukt effekter over den. Ikke like mystisk denne gangen, men absolutt et fint supplement til å skape større variasjon i lydbildene *Uneasy* byr på.

«Time Machine» gir den mekaniske følelsen igjen, og peker seg ut som et høydepunkt på Bechmanns nye EP. Sounden i låta kan i første omgang gi assosiasjoner til tidligere utgivelser fra den norske gruppa Team Me på grunn av sin eksperimentelle kombinasjon av ulike instrumenter og vokal.

Uneasy Pt. 2 avsluttes med en mer nedstrippet og behagelig «As Long as I Know My Name». Den reflekterte og drømmende låta runder av den todelte EP-en med glans. Bechmanns *Uneasy*-prosjekt byr på en stor bredde av hans kvaliteter og gir god grunn til å ønske oss artisten til Trondheim for å spille live.

Dune sea - *Moons of Uranus*

Bandet leverer en plate med masse lyd og med stort potensial, men de når ikke helt opp.

TEKST: Åsmund Andreas Swensen Høeg
FOTO: All Good Clean Records

Trondheimsbandet som droppa sitt første album for bare ett år siden, gir nå ut den såkalt vanskelige andreskiva. Når et band utgir sitt andre album må det enten være det samme de har gjort før, bare bedre, ellers så må de gå i en annen retning. *Moons of Uranus* er ikke på noen måte en dårlig skive, men plata når ikke helt opp allikevel.

Isolert sett er det mye kult å ta tak i på dette drøyt halvtime lange albumet. *Moons of Uranus* er full av dronete gitarriff og synther som er på reise i verdensrommet, på en seng av herlig treig bass og klassiske stonertrommer.

Når du holder deg så rigid til den nokså velprøvde sjangeren som Dune Sea gjør, er det vanskelig å skape seg sitt eget lydbilde uten å bare høres ut som enda et band i rekka. På denne skiva virker det som om de har gått bort fra det som fenget med debutplata, Dune Sea, nemlig den harde gitarlyden med psykedeliske elementer som bakteppe. Fokuset på Dune Sea var på riffene, noe som gjorde det hele mer til et stonerprosjekt.

På *Moons of Uranus* virker det hele mer nedtonet. Det er flere elementer her, men sammen blir det fort rotete fordi det ikke er noe tydelig gjennomgående element som binder albumet sammen. Vokalen til Dune Sea fungerer som et instrument, på lik linje med synth og gitar. Den er mikset langt bak i bandet og er vanskelig å tyde. Vanligvis synes jeg dette er en kul løsning, men her blir det for mye distorsjon og effekter.

«Shaman» og «Air» som først ble utgitt som singler er sterke låter og utvilsomt de beste på skiva. Grunnen er at det i disse låtene fokuseres på å skape sterke riff og at det legges elementer oppå dette igjen. Det kan fort bli for mye av det gode når man har et stort arsenal av lyder man kan legge på som Dune Sea har. Plata som helhet står igjen som et godt forsøk som ikke nådde helt opp. Det er masse potensial her, men det virker som om bandet ikke helt klarer å bestemme seg for hva slags musikk de vil lage.

KVISS – SPESIAL

1.

Hvilken amerikansk stat har flest valgmenn i the Electoral College?
2.

Hva er et annet, mer kjent, navn på kirkesamfunnet som ble grunnlagt i Vestfold i 1898 og har Brunstad Christian Church som sitt offisielle navn?
3.

Hva slags produkter lager selskapet Patek Philippe?
4.

Leshoto og Eswatini er to av de tre monarkiene i Afrika, det tredje ligger i nordafrika og har Mohammed VI på tronen, hvilket land?
5.

Hvor finner man verdens lengste undersjøiske tunnel?
6.

Hvilket onlinespill får i november sin åttende utvidelse, Shadowlands?
7.

Hvilken artist hadde sitt kommersielle gjennombrudd med albumet *The Stranger* i 1977, med låter som «Only the Good Die Young», «Vienna» og «Just the Way You Are»?
8.

Hvilken ny norsk tv-serie har «Bedre å være en 9-er i Tønsberg enn en 4-er i Oslo» som tagline?
9.

I Trondheim sentrum, med adressen Kongens Gate 70A, ligger Norges eldste oktagonale kirke, hva heter den?
10.

Hva blir San Giovanni oversatt fra italiensk til norsk?
11.

Litt over hundre år før Wright-brødrene eksperimenterte de franske Montgolfier-brødrene med en annen type flyvende farkost, hvilken?
12.

Hvilket lands biler er merket CH på grunn av et kompromiss der det latinske navnet brukes fordi landet har flere ulike offisielle språk?
13.

Hvilken fysiker regnes som atombombens far?
14.

Hvilken norsk artist står bak den nylig publiserte barneboka *Bokstavene*?
15.

Hva er navnet på boken av Simon Stranger som man nå kan se en oppsetning av på Trøndelag Teater?
16.

Hva er navnet på den siste filmen til Sacha Baron Cohen, som er en oppfølger til hans film fra 2006?
17.

Arbeiderpartiets tidligere partiavis byttet navn fra Arbeiderbladet i 1997, hva heter avisa i dag?
18.

Mellom hvilke to land som deler en forbokstav står konflikten om regionen Nagorno-Karabakh?
19.

Han ble nylig gjenvalgt som senator fra Kentucky og er majoritetsleder i det amerikanske senatet, hva heter han?
20.

Hvilket materiale er støttannen til en narhval laget av?

KVISSMESTER: Benedikt Erikstad Javorovic | Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

Ekstra stor for ekstra eksamensprokrastinasjon

21.

Hva er navnet på artisten bak låta «Blinding Lights»?
22.

Hva vil det si at man lider av hypoglykemi?
23.

Hvem var Norges statsminister under andre verdenskrig?
24.

Hvorfor fikk man en streng regulering av KFK-gasser, som tidligere var veldig vanlige i blant annet kjøleskap?
25.

Hva er den største matkilden for isbjørner?
26.

For at noe skal være fetaost ifølge EU-lovgivning må det produseres i Hellas med tradisjonelle metoder av melken til hvilke to dyr?
27.

Hva heter den newzealandske musikk-humorduoen bestående av Jemaine Clement og Bret McKenzie?
28.

Hva er det mestselgende dataspillet noensinne?
29.

Sitrusfrukten bergamott er ikke spesielt vanlig i Norge, men smaken av bergamottolje vil for mange være kjent fra en varm drikk med navn etter en britisk adelsmann, hvilken drikk er det?
30.

Hva heter skuespilleren, mest kjent for å ha portrettert superhelten Black Panther, som døde i 2020?
31.

Til hvilken animasjonsfilm fra 1995 lagde Randy Newman en oscarnominert låt som også har figurert i de tre oppfølgerne?
32.

Den tyske invasjonen av hvilket land utløste britisk deltagelse i første verdenskrig?
33.

Om du vant en tevling under de første moderne OL-lekene i 1896 ville du fått en krans og en medalje, hvilken tresort og hvilket metall ville de vært laget av?
34.

Matt Groening er mest kjent for å ha skapt *The Simpsons*, men hva heter animasjonsserien han har laget om et framtidssamfunn?
35.

Den tidligere amerikanske presidenten Bill Clinton er også kjent for at han ofte spilte et instrument, hvilket?
36.

Med navn etter byen det arrangeres i nærheten av, hva kalles det 24-timers motorsportløpet som har blitt arrangert i frankrike siden 1923?
37.

Hva er James Bonds standard drinkbestilling?
38.

Hvilken norsk kjendis står bak boken *Ting jeg har lært*, hennes tredje selvbiografi?
39.

Fra hvilket land kommer ølmerket VB, eller Victoria Bitter?
40.

Hvilken Brontë-søster var det som skrev boka *Jane Eyre*?

HVILKET DYR I DYREHAGEN ER DU?

ILLUSTRASJON: VICTORIA STENSHAGEN

0-6 poeng:

MENNESKE:

Lite renslige, lite lydige og ofte ikke noe særlig å se på. Dette er dyrehagens minst grasiøse dyr.

7-14 poeng:

ROTTE:

Like lite renslige som menneskene. Det som likevel gjør dem bedre er at de ikke har betalt for å være der og bidrar dermed ikke til å finansiere fengslingen av dyr for underholdningsformål.

15-22 poeng:

ZEBRA:

Dette er bare en stripe hest.

23-31 poeng:

KAMEL:

Jesus sa en gang at det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåløye enn det er for en rik mann å komme inn i himmelen. Det hadde vært kult å se.

32-39 poeng:

APEKATT:

Alle de gode delene av mennesker, som tommelfingre og ansiktsuttrykk, men ingen av de dårlige delene, som slaveri og andre verdenskrig.

40 poeng:

KAPTEIN SABELTANN:

Verdens farligste dyr er selvsagt hverken flodhesten, myggen eller hammerhaien, men de syv havs skrekke.

SPITPOSTEN

NO. 12

Trondheims mest «tradisjonsrike» presse

– Husk å begynne arbeidet tidlig i semesteret, sier universitet som planlegger hjemmeeksamen i siste liten

Anne Borg er sjokkert over at det allerede er november. Juks er hun ikke bekymret for.

– Fy faen, det føles jo som det nettopp var fadderuke. Jeg har jo ikke tenkt på eksamen i det hele tatt. Plutselig skulle vi jo avvikle hjemmeeksamen for 40 000 studenter og jeg bare tenkte: «Søren sylte, dette går jo ikke, det er jo koronatimes!», sier rektor ved NTNU, Anne Borg.

Borg forteller at hun først prøvde å be fakultetene om å organisere så mye hjemmeeksamen som mulig selv. Men da dette tiltaket ikke ble sett på som tilstrekkelig måtte hun levere på nytt. Da bestemte hun seg for å avlyse alle eksamenene.

– Herregud, det har vært mye stress for meg nå, altså. Jeg er bare glad det ikke er min jobb å planlegge hvordan man faktisk skal utføre disse greiene

her. Jeg innser jo nå at jeg burde ha begynt å lest smittevernreglene tidligere, sier Borg apologetisk.

Når det gjelder juks på hjemmeeksamen, tror hun at dette løser seg selv. Sist semester var det mange som samarbeidet med andre, men dette semesteret har ikke de nye studentene fått noen venner uansett, så hun tror terskelen for å snakke med andre er mye høyere.

Hun legger til at NTNU nå håper på å tjene litt ekstra gryn på å leie ut Sluppen til julebord i finansbransjen.

På spørsmål om hun har noen tips til hvordan man skal lykkes på eksamen svarer hun ribbet for selvironi:

– Begynn arbeidet tidlig og jobb strukturent! Da unngår du skippertakene i siste liten!

NTNUI SWINGERS HAR OPPTAK

Vi har slått oss sammen med NTNUI Fekting og spriter opp 2021 med ekte skamløs seksuell utforskning i sal 3 på Gløshaugen Idrettsbygg. Ta med din utvalgte og egen matpakke. Vi stiller med rapsolje, smakfull grønn kimono og saft. På grunn av den svært krevende tiden vi alle er inne i, kan vi bare tillate at man bytter partner med maks 20 andre deltagere. Det blir også koietur når vi får lov.

Ei hylling til Karen Mjør

– Det har vore lange tidar utan fest, opent Samfund og smitte. Alt det er takket meg!, byrjar Karen Mjør si takkingstale til alle studentleiarane i Tronhjem.

Mjør utdypar at ho ikkje kunne ha hatt all mogleg oppnåeleg makt, om det ikkje hadde vore for ho sjølv og andre leiarfigurar i Trondhjem.

– Men det viktigaste har vore meg, fortel ho glamorøst vidare. Medan ho jazzar med jazzhendene sine.

Mjør dreg så opp eit par tavler med statistikk over studjentsmitte i Bergen, Oslo og Tromsø i ein stil som hadde gjort Bent Høie stolt. Ein med piler som pekjer oppover med påskrifta «Chateau Neuf er teit» og ein annan med «Kvarteret suuuuug».

– Har dei andre studenthusa noken Karen Mjør?! Nei, det har dei ikkje. Se korleis det har gått, svarer Mjør seg sjøl. Slik alle sterke leiare gjer, før dei strammar ytterligare inn ulike åtak, der dei sjølve krig mer makt.

Ho avslutt med å utgreie korleis Mjørlaus studieområde i framtida ikkje kjem til å eksistere, då Samfundet nå skal overta dei andre studenthusa gjennom militær makt.

Utgavens dyr: Skabb

Når eksamene blir lange, og kulda setter inn, så sier vesle skabbmiddmor til eggesekken sin.

Hvis menneskene puler, og hooker opp på date, kan vi alle snart få spise hud igjen.

(ref.)

Graver og driter og fallerallera, når du puler da blir midden jammen glad.

Graver og driter og fallerallera, under huden trives skabben jammen bra.

Hunnmidden er flittig, og ikke her aleine. Egg legges overalt i din digge, varme kropp. Larvene de klekkes raskt, så du må kjøpe salve, og bare klør til du gir alt opp.

(ref.)

Klorer og smører med benzylbenzoat, når du puler da blir midden jammen glad.

Klorer og smører med benzylbenzoat, under huden trives skabben jammen bra.

Eksamensgløgg

Gløggen for deg som har gitt opp alt. (obligatorisk for alle studenter)

Ingredienser:

- 6 flasker av den billigste vinen du har
- Du veit du har vodkaresten du kan bruke
- Annen sprit du har stjålet fra gjestene dine
- 0,5 liter vann
- 2 ss sukker
- Knuste drømmer
- Ei håndfull nøtter du fant under sofaen
- Ikke ta rosiner. Hvem liker rosiner?
- Start med å sette ei kjele på kokeplata.
- Hell oppi all sprit
- Ikke kok, men rør. Du vil ha den like sterk som Karen Mjørs leierskap
- Øs i et stjålet KUKA-glass
- Ta et tungt sukk idet du drukner eksamenssorger med sprit nok en gang

Registrerer...

...at Adressa avslører: *studenter bor i studentby*

...at Fitteblekka avslører: studenters abnormale kjærlighet for **boksmat**

...at da skjønner vi at **undergangen** igjen er nær

...at så lenge undergangen skjer *før* eksamen

...at redaksjonen i Fitteblekka saumfarer **Facebookdating**

...at det var ikke lett nok å **stalke** folk fra før

...at dating er greit, men har du hørt om **skabb**?

...at det er noe *mye verre* enn skabb som går i Fitteblekka om dagen

...at det er **fortsatt** bedre enn hva som kravler i Pirumittene

...at vi ser fram til at ITK endelig lager et elektronisk stemmegivingsystem

...at ellers krever vi **poststemmer** ved neste ledervalg

...at da får vi i hvert fall en unnskyldning for å drikke tre netter på rad

...at kanskje vi skal innføre valgvake på studentvalget?

...at det blir kanskje ikke like spennende med ti minutters vake

...at **Studentmedienetinget**

...at eksilredaksjonen utforsker Kalvskinnnet

...at Gløs er labyrintisk, men har du sett Kalvskinnnet?

...at provinsbladet **Tassen** er blitt vår største fan

...at men ingen roaster Fitteblekka så godt som vi **roaster oss selv**

...at smitteduken eliminerer trondhjemseliten

...at som om ikke **Pølseblekka** holder Samfundsøkonomien i gang på mandager uansett

...at har vi da også vært med på å betale for Storsalsduken?

...at hvem trenger duk når vi får **rotor på taket**?

...at **boomers** hater Samfundet

...at skulle bare visst om *Radio Rona*

...at regjeringboomers ser ikke pliktoppfyllende studenter

...at nå skal vi i hvert fall **feste**

...at **ingen** kaller november og desember eksamenstid uansett

...at ikke rart redaksjonen i Fitteblekka blir irr!!!

...at student *forén* ditt sinne

VI HAR FÅTT NY NETTSIDE!
Sjekk den ut på underdusken.no

